

Prenumerata:

W Warszawie: rocznie rs. 6 półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50.
Dodatek na koszt administracyjne wydania porannego miesięcznie kop. 10.
Za dwukrotne odnośnienie do domu dopłata prócz powyższego dodatku miesięcznie kop. 10.

Na prowincji i w Cesarstwie z jednorazową przesyłką: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.
Numer pojedynczy wydania porannego k. 3, wieczornego k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wydanie wieczorne.

ROK SZESZCZĄDZIESIĄTY TRZECI.

Rekopisów nadsyłanych do redakcji nie zwraca się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-jej rano do 1-jej w południe.

Dziś: ś. Prospera Biskupa.
Wtorek: śś. Jana i Pawła MM.
Środa: ś. Władysława króla węgiersk.
Czwartek: śś. Ireneusza i Leona P.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 41.
Zachód " " 8 " 13.

Długość dnia godzin 16 minut 43.
Przybyło " " 9 " 5.

Adres redakcji „Kurjera Warszawskiego” plac Teatralny, Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwycajne ogłoszenia: jeden wiersz petitów 10 k., każdy następny raz 2 kop.
Małe ogłoszenia: pierwszy raz 2 kop., następny raz 1 1/2 kop.
Przewodnik adresów: 1 wiersz rocznie rs. 30, za wyłączenie Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, ulica Senatorska nr 18.

Piątek: śś. Piotra i Pawła Apostołów.
Sobota: śś. Emilji i Lucyny PP.
Niedziela: ś. Teodoryka kapłana.
Poniedziałek: Nawiedzenie N. Marji P.

Administracja „Kurjera Warszawskiego” ma zaszczyt upraszać szan. prenumeratorów o wcześnie nadsyłanie przedpłaty na kwartał III-ci, z dokładnem wypisaniem nazwiska, miejscowości, oraz ostatniej tylko stacji pocztowej, z której gazety bywają odbierane.

Przegląd polityczny.

Nie mamy wiele do dodania do lakonicznego telegramu o zajęciu piątkowem na uniwersytecie w Wiedniu. Łatwo było odgadnąć przyczynę i charakter tego skandalu. Rektor uniwersytetu prof. Maasen miał we środę w sejmie niższo-austriackim w Wiedniu znakomitą mowę, w której, poruszając sprawę zezwolenia na założenie szkoły czeskiej na przedmieściu Favoriten, wystąpił przeciw duchowi wyłączenia, broniąc zasady równouprawnienia narodowości. Ten głos, godny męża niepospolitej nauki i dowodzący prawdziwej odwagi cywilnej—nikomu bowiem lepiej jak prof. Maaseni nie mogło być wiadomem, na co się ze strony tak zwanych liberałów niemieckich naraża każdy, kto w imię prawdziwego a nie firmowego tylko liberalizmu występuje przeciw hegemonji szczepu niemieckiego nad innymi—wywołał powszechną sensację i zyskał należne uznanie w organach popierających zgodę narodowościową i rządu hr. Taafę.

Ale za to, jak się spodziewać należało, w pismach centralistycznych zawrzała burza. Wystąpiły one zaraz nazajutrz z artykułami prowokacyjnymi—tym razem N. fr. Presse przodowała w tym chórze—i wywołały skandal. Studenci w liczbie około 500 zebraли się na zwykły odczyt prof. Maasena, zamierzając przywitać go okrzykiem *perreat* i nie dopuścić odbycia się prelekcji. W miejsce rektora przyszedł jednak dziekan wydziału prawniczego prof.

Demalius i w krótkim przemówieniu upomniał uczniów, aby w obrębie murów uniwersytetu wstrzymali się od wszelkich czynności bezprawnych. Studenci wysłuchali przemówienia spokojnie, odpowiedzieli na nie oklaskami, a następnie krzyknęli: „Perreat Maasen!” i pomimo wezwania do rozejścia się całą godzinę oczekiwali napróżno na przybycie rektora, który ostrzeżony o tem co ma nastąpić zaniechał w tym dniu prelekcji.

Jak przewidywano od samego początku i jak doniósł w sobotę telegram berliński, sejm pruski przyjął w drugim czytaniu artykuł pierwszy przedłożenia kościelnego bez zmiany, bardzo znaczną większością 245 głosów przeciw 87. Minister wyznał Gossler oświadczył w pełnej izbie, że rząd spodziewa się, iż kurja rzymska zgodzi się na tę ustawę po jej wejściu w życie, tak jak się zgodziła na podobne rozporządzenia w Austrii. O ile z dotychczasowego przebiegu tej sprawy wnosić można, p. Gossler nie powiedział tych słów na domysł, lecz oparł je niezawodnie na pewnych pozytywnych wskazówkach.

Według zapowiedzenia *Germanji*, centrum głosować miało za przedłożeniem, zastrzegając jednak formalnie, że przez to nie uznaje ustaw majowych.

W chwili gdy rząd pruski, przeprowadzający w sejmie ustawę polityczno-kościelną, ma ugotowaną drogę do ugody z Watykanem i polecił już swemu reprezentantowi w Rzymie Schlözerowi, aby nie zasympiał tej sprawy i o ile można najbardziej opóźnił wyjazd na urlop, rząd francuski w podobnej kwestji znajduje się w arcytrudnym i niemiłym położeniu. Zgoda z Rzymem jest obecnie z różnych względów bardzo Francji potrzebna. Zdrowa polityka nie pozwala rządowi francuskiemu wystawiać kraju na trudne przejścia, z których zaledwie teraz z wielkim mozołem i nie bez poświęcenia w pewnej mierze własnej ambicji wycofną się Niemcy. Z drugiej strony kolonialna polityka, teraz właśnie przez Francję na szeroką skalę podjęta, nakazuje jej wysoko cenić wpływ papieża, gdyż propaganda kościel-

na w kolonjach jest potężna. W samym Tonkinie jest około pół miliona katolików, ulegających moralnej władzy misjonarzy katolickich. Niemniej silny jest także wpływ katolicyzmu w Syrii, która tak wielkie dla Francji ma znaczenie. Jednem słowem cała polityka zagraniczna zdaje się wskazywać konieczność pokoju z Głową kościoła, a tymczasem w stosunkach wewnętrznych w duchu dawniej przyjętej polityki i zapadłych uchwał izby rząd francuski jest zmuszony prowadzić pewien rodzaj walki wyznaniowej, która się coraz bardziej zaostrza.

Tak na przykład w nowourządzonych szkołach świeckich zaprowadzono katechizm, który pomija milczeniem wszelką religiję pozytywną, a mówi tylko o moralności i enotach obywatelskich. Ponieważ w katechizmie tym znajdują się rozmaite wolnomyślnie doktryny, kongregacja indeksu zapisała go na listę książek zakazanych i duchowieństwo francuskie dzieciom uczącym się z tej książki odmawia rozgrzeszenia przy spowiedzi i nie dopuszcza ich do bierzmowania. Rząd Ferrego, nie mogąc tolerować takiej opozycji przeciw swoim postanowieniom, zasięgnął opinji rady stanu, czy ma prawo takim duchownym, którzy będąc według konkordatu sługami państwa prowadzą agitację przeciw ustawom państwowym, wstrzymać wypłaty uposażeń państwowych, czyli tak zwanych temporaljów. Rada stanu przyznała rządowi to prawo i ztąd poszło wstrzymywanie duchownym pensyj, zastosowane już w wielu wypadkach.

To czynne wystąpienie przeciw duchowieństwu było dolaniem oliwy do ognia i niesłychanie zaostrzyło sytuację. Pragnąc spór zażegnać i otworzyć drogę do porozumienia, papież Leon XIII-ty napisał do prezydenta Grévy list, który nuncjusz w Paryżu wręczył adresatowi we wtorek, a którego strzeszenie ogłosił w parę dni później *Moniteur de Rome*. W liście tym papież przechodzi po kolei wszystkie kroki przez rząd francuski przeciwko kościołowi przedsiębrane, poczynawszy od kampanji przeciw nie-

11)

Na ojcowskim zagonie.

O B R A Z E K

przez

KI. JUNOSZĘ

(Dalszy ciąg.)

— A jest tam tej bibuły trochę, jest; z historii dziejów ludzkich i z historii naturalnej, a trzeba ci wiedzieć, moja ty uczennico śliczna, że obie te historie są dziwnie do siebie podobne... Weź naprzykład takiego Napoleona, mościa dobrodziejko, czyż to nie dąb? Z małego rósł, męźniał, olbrzymiał, panował nad ludami jak nad drobnym gąszczem aż pionur go nadłamał pod Lipskiem— a potem, kiedy go gromada drwałów pod Waterloo podcięła, kiedy padał już—to jeszcze miażdżył—a później bezwładny, martwy prawie kolos jeszcze z samotnej wyspy imponował wielkością... A my, Zosieczko, zwyczajni ludzie czyż nie jesteśmy podobni do ziarn, które sam Bóg zasiewa? Jedno kąkołem wyrośnie lub szalejęm, inne dobre doczeka jesieni jako ciężki, poważny kłos pszeniczny... I nas robaki podziemne gryzą i nas grady trzębią i my, podobnie jak rośliny pijemy rosę cheiwię i zwracamy głowy ku słońcu—a potem przyjdzie żniwiarz niestrudzony— śmierć i padniemy jak kłosa pod sierpem, kochanie...

— Jak nasz biedny ojciec—szepnęła Zosia.
— To niezłomne prawo natury, podlega mu roślinna i człowiek i narody i ludzkość cała; tylko z drobną roślinką czas się prędzej załatwia— z człowiekiem dłużej nieco bawić się musi, a o narody i dzieje—zęby sobie szcerbić... Wiesz Zosiu jak bardzo książki lubię, może za wiele czasu poświęcam tej

namiętności, może, wejrząwszy bliżej, dzieje się to z krzywdą moich najpierwszych obowiązków— ale powiadam ci dziecko, że nad wszystkie księgi pisane, głębszą, mędrszą i bardziej naucejącą jest żywa księga przyrody. W niej jeżeli szukać zechcesz znajdziesz wiele zadziwiająco mądrych i pouczających rzeczy...

— A jednak człowiek usiłuje wolę swą despotyczną i w tym świecie cudów zaprowadzić.

— Nie, on tylko korzysta ze znajomości praw przyrody i usiłuje je wyzyskać. Kultura przez niego zaprowadzona, to niby coś w rodzaju cywilizacji. Ot, popatrzno na odlóg dziki, nieorany nigdy—ileż tam typów: trawa, krzaki, kwiatki, osty, badyle, wszystko rośnie swobodnie, rozwija się jak chce, jedno drugie rabuje, niszczy lub wspiera: a rzuc okiem na łan pszenicy, czy nie przypomni ci on cywilizowanego narodu. Wszystko równe, jednakie, podobne do siebie. Porządek w tem już widzisz i harmonję, wybitne cechy indywidualne zacieraają się, a co szkodliwe nie ostoi się tam, bo kultura wynalazła pielienie.

Długo się ksiądz Ignacy rozwodził na ulubiony temat.

Odnalazł w świecie roślinnym typy do ludzkich podobne: wskazał silnych i słabych, złych i dobrych, ofiary i wyzyskiwaczy, pasożytów i próżniaków, mówił o tych roślinach wiotkich a pnących się w górę, które się wnoszą tak szybko, a po pierwszym lepszym przymrozku spadają na dół, lub też zapomniane, marnie wiszą kawałkami na pniach obcych, jak strzępki świetnej sukni, co jaśniała przez chwilę na balu—a potem poszła na śmiecie.

Zosia chcąc dłużej staruszkę zatrzymać, przyniosła buteleczkę starego miodu, którym ksiądz Ignacy nie gardził, tem więcej, że był to jego własny wyrób, z którego corocznie cząstka jakaś, jako podarunek dostawała się do piwnicy pana Jana.

Ani się spostrzeżono kiedy czas przeszedł, a gdy stary zegar z kukulką jedenastą wydzwonił, ksiądz Ignacy zerwał się szybko, pożegnał z paniami i pośpieszył co prędzej do swojej drynd ulki, która już od godziny przed gankiem czekała.

Stary Mateusz, stangret proboszcza już od lat czterdziestu podobno, aż się zadziwił że pan jego tak długo bawił w gościnie i nie powstrzymał się od udzielenia księdzu delikatnej admonicji.

— Jegumosc rzekł—odwracając się z kozła gdy już wyjechali za bramę—zawdy powiadają, że sen mara próżna—a dla tego jenszy sen będzie prawdziwy.

— Cóż ci się tam znów przyśniło?

— A śniło mi się żeśmy się z jegumością topili.

— No więc cóż?

— A i cóż! dycht myślałem, że już dziś utoniemy w Dąbrówce.

Ksiądz się rozśmiał.

— Bo przez urazy jegumosci—dodał Mateusz—to nie pasuje nawet tak balować na starość. Kto zaś widział? czy my to takie młodziki do zabawy?

Ale proboszcz już tej uwagi nie słyszał, przysła mu na myśl raclawicka bitwa, szczegóły jej rozpałmiętywać zaczął i o Bożym świecie zapomniał.

Rosła przed dąbrowieckim dworkiem na wzgórzu, lipa stara, rozłożysta, której konary potężne dźwigał pień tak gruby, że go ledwie dwóch ludzi objąć mogło.

Ta prababka, której metryka ginęła w wieków pomroce, rzucała podczas zachodu słońca cień ogromny i zielonej barwie trawników nadawała tony ciemniejsze.

Czasem udało się promieniom słonecznym wtargnąć w gęstwinę jej liści, a wtenczas migotliwe plamy złote ślizgały się po główkach kwiatów i trawie

uznanym przez prawo kongregacjom zakonnym, aż do najświętszego odejmowania temporaljów, protestuje przeciw projektom prawodawczym, które wkrótce w izbie mają być rozbrierane, a których celem jest rozszerzenie władzy państwa nad kościołem, w końcu zaś oświadcza, że wszystkie te środki Stolica apostołska uważać musi za systematyczne prześladowanie kościoła i że kościół jest gotów do obrony, ucieka się jednak do naczelnika państwa francuskiego, aby swą inicyjatywą starciu zapobiegł.

Ogłaszając to pismo papieskie *Moniteur de Rome* dodaje, że jeśli rząd francuski odrzuci tę ostatnią przestrożę kurji, to odpowiedzialność za skutki wyniknące stąd mogące sam będzie musiał przyjąć na siebie.

Prezydent Grévy w niemalym jest podobno kłopotcie jak postąpić z pismem papieskim, gdyż tej inicyjatywy, jaką mu list Leona XIII-go przypisuje, ustawy republikańskie nie przyznają wybieralnemu naczelnikowi państwa. Nie ma on prawa działać osobiście w tej sprawie i stosując się ściśle do ducha ustaw, nie może nawet otrzymanego listu przedłożyć radzie ministrów. Co się tyczy rządu francuskiego, to prezes gabinetu Ferry występował wprawdzie w komisji budżetowej i w komisji konkordatowej przeciw owym projektom ustaw, które są przedmiotem protestu papieskiego, ale projekty mimo to przeszły. Czy w pełnej izbie prezes gabinetu zdoła z projektowanych ustaw usunąć postanowienia konkordatowi przeciwnie, jest to w każdym razie bardzo wątpliwem i obawiać się nawet należy, ażeby pismo papieskie, zamiast wyrzucić wpływ łagodzący, nie roznamiętniło opozycję i nie utrudniło p. Ferry tego zadania, jeżeli szczerze i na serio podjął je zechce.

W dziennikach niemieckich niemałe wrażenie zrobiła pogłoska, że król Wilhelm III-ci holenderski prowadzi układy o zawarcie związku celnego pomiędzy Holandją, Luksemburkiem i Belgją. W kołach rządowych berlińskich wcale nie wierzą tej pogłosce, ażeby bowiem ten plan—będący oddawna marzeniem stronnictwa francusko-walloonskiego w Belgji i Luksemburgu,—mógł przyjsć do skutku, potrzeba byłoby wyłączyć Luksemburg ze związku celnego niemieckiego, a akt związkowy celny niemiecki nie może być wypowiedziany przed rokiem 1912, zaś rząd niemiecki i wszystkie stronnictwa parlamentu oparłyby się odłączeniu staroniemieckiego kraju od wspólnej ojezyny. Q.

Nowy szpital.

W tych czasach pojawiła się w kilku pismach wiadomość, według której kwestja budowy nowego szpitala starozakonnych w Warszawie znajduje się na dobrej drodze.

Nie wiemy, czy wiadomość ta oparta była na jakiej podstawie, ale to pewna, iż mało zwróciła uwagi. A jednak na tych, co ze stanem rzeczy są obznajmieni, tych parę wierszy zrobiło takie wrażenie, ja-

kie sprawia dotknięcie bolesnego wrzodu... Nie spotyka się w pismach artykułów o wadach szpitala starozakonnych, o potrzebie zbudowania nowego, ludzie bowiem pragną zapomnieć o tem, co im ciężką sprawą przykrość, dopóki nie widzą drogi zaradzenia złemu.

Już to w ogóle szpitale nie obchodzą nas w tym stopniu, jak powinny. Gdzieindziej sejmy, parlamenty bardzo wiele czasu szpitalom poświęcają, a u nas i artykuł w dziennikach spotyka się rzadko. A jednak... i z ekonomicznych i z naukowych i z filantropijnych względów szpital jest z pewnością jedną z najważniejszych instytucyj społecznych.

Każdy chory na łóżku szpitalnym to ciężki dramat życiowy. Całe życie społeczne to walka z nieszczęściem, a podstawą nieszczęścia są może najczęściej choroby i kalectwa. Jest bardzo wielu chorych, którzy tylko w szpitalu leczyć się mogą, którzy powinni leżeć w szpitalu. To rzeczy tak jasne, iż i mówić o nich nie potrzeba. A i postęp nauki lekarskiej głównie na szpitalach się opiera. To też powstanie nowego szpitala uważać potrzeba za sprawę pierwszorzędnej wagi.

Dzisiejszy gmach szpitala starozakonnych w Warszawie nie przynosi zaszczytu gminie, której nosi nazwisko...

Przedewszystkiem gmach jest bardzo ciasny. Niech nikogo nie ludzą wykazy, iż jednego, albo drugiego dnia jest pewna liczba łóżek niezajętych. Z wyjątkiem świąt, w czasie których szpital częściowo się opróżnia, prawie nigdy niema miejsca nawet dla ciężko chorych.

Szpital składa się z kilku oddziałów, i jest jedynym szpitalem w Warszawie, który posiada wszystkie oddziały specjalne. Ale te oddziały, przynajmniej wobec dzisiejszych potrzeb, nie są proporcjonalne. Niektóre tylko z nich są nieco luźniejsze i one to powodują owe pocieszające cyfry „wolnych łóżek”. Pomimo tych wykazów bardzo wielu chorych odchodzi z tą pocieszą, iż „niema miejsca”...

Nareszcie chorego przyjąć potrzeba, a więc innego wypisać. Odbywa się proskrypcja. Chory na wpół wyleczony, względnie najzdrowszy, musi ustąpić, ale i to często nie na długo, gdyż powraca w takim stanie, iż znowu go przyjąć potrzeba. Każde nieprzyjęcie chorego, każde zawczesne wypisanie, to grzech ze strony szpitala, ale potrzeba i możność w szpitalu starozakonnych są bardzo odległe...

Chorzy dla dostania się do szpitala używają często najrozmaitszych protekcji; nieraz chory nie przyjęty stara się po prostu, aby go zaaresztowano i aby go policja urzędowo do szpitala odstawiła, ale i tych niezawsze przyjąć można.

A z cięższą chorobą już przyjąć nie można wcale, choć ta „cięższa choroba” tylko w szpitalu prędko może minąć; w ciężkich warunkach życia wkrótce choroba przestanie być lekka i dopiero wtedy wrota szpitalne otworzą się przed chorym.

A wreszcie chory przyjęty. Gdyby przynajmniej dla tych szczęśliwych, którzy do tej obiecanej ziemi

się dostali, szpital był takim, jakim być powinien. Czystość i miejsce obszerne, to przecież podstawa leczenia. W szpitalu starozakonnych chorzy są natłoczeni, tak koniecznej segregacji operowanych i zaraźliwych przeprowadzić nie można, a w starych murach i w fatalnem sąsiedztwie czystości pożądanej mieć nie można.

Dziwić się zaiste potrzeba, iż zarząd szpitalny w takich warunkach jeszcze względny porządek utrzymuje, wszakże są przeszkody, którym zarządzić nie może. Z sąsiedniego placu i niebrukowanej ulicy przez otwarte okna wpada huk denerwujący; w bliskości szpitala mieści się to stacja aparatów Bergera, to garbarnia! Mury są stare i wyciewami przesiąkłe; wentylacji niema; miejsca ustępowe pomimo przeróbek i poprawek bardzo wadliwe. Potrzeba zająć raz do szpitala, kiedy kilkuset chorych z miasta w ciasnej przestrzeni zasięga rady u kilku jednocześnie lekarzy, aby zobaczyć co opisać trudno. Wszystkie zaś ulepszenia, jakie się w starym gmachu przeprowadzają, mogą mieć tylko wartość i trwałość lataniny.

Głównym powodem tego fatalnego zaniedbania, w jakim się szpital znajduje, jest sprawa sprzedaży starego gmachu. Zdaje mi się, iż nie jest to przeszkodą tak stanowczą, za jaką ją uważają. Ze sprzedaży starego gmachu wpłynąć powinna suma poważna i starać się o nią należy. Ale suma ta będzie w każdym razie tylko częścią tego co potrzebne; dla czegoż zresztą czekać do chwili załatwienia sprawy wlokącej się tak dawno, a tak dalekiej od końca. W ostatecznym razie nawet bez tej sumy pieniądze znaleźcie się muszą, gdyż w sprawach tego rodzaju potrzeba koniecznie mierzyć siły na zamiary.

Sądę nawet, iż pieniądze, choć znaczne, zbiorą się dość łatwo. Ież w naszych oczach powstało instytucyj składkowych i względnie bogatych. Zdaje się, iż hasło szpitala dla setek tysięcy biedaków bardziej niż jakiegokolwiek inne porusza serca i pobudza do hojności. Krzywdziłby niesłusznie społeczeństwo, kto by wątpił o skutku podobnej odezwy. Na szpital każdy da więcej, niż dać może bez wielkiego uszczerbku. A dadzą wszyscy i bogatsi i biedni i ludzie wszelkich przekonań, gdyż wobec tych, co zrazem i biedni i chorzy, ustają wszelkie kwestje. Ofiary złoży nie tylko Warszawa, ale i prowincja, która chorych swych do warszawskiego szpitala przysyła.

Jeżeli dotychczas ofiary na ołtarz tak „palącej sprawy” się nie sypią, to tylko dlatego, iż nie dano inicyjatywy. Szpital starozakonnych trzy razy już się przenosił i rozszerzał. Nie brak też pewno ludzi, którzyby tą sprawą zająć się i skutecznie przeprowadzić ją mogli.

Ludzie, co ją spełnią, wystawią sobie pomnik najpiękniejszy.

Dr Zygmunt Kramsztyk.

W lipcu na gałązkach lipy siadały pszczoły gromady i uwijały się z brzękiem głośnym po listkach jej i kwiatkach. Mnóstwo ptaszek drobnych, świegotliwych, wesolych, szukało schronienia w jej rozłożystych konarach—a ludzie przychodzili tu szukać miłego wypoczynku i osłony przed palącymi promieniami słońca.

Tu zazwyczaj wieczorem zgromadzało się szczeruple gronko mieszkańców dworku—tu pani Janowa lubiła siadać z robotką.

Lipa stała na wzgórzu, z którego rozciągał się widok na pola pokryte dojrzałymi kłosami, na łąki, na których już wysokie stogi stały. Ztąd widać było rzekę wijącą się wśród błoni i młyn i wioskę rozrzuconą wśród ogrodów, a cały ten obraz miły, sympatyczny, pełen balsamicznej woni i powietrza, zamykała rama lasów sosnowych, od których tła czarnego odskakiwała biała zielen brzoź.

Pani Janowa nieraz długo wpatrywała się w ten obraz i znajdowała w nim coraz nowe, coraz piękniejsze a miłsze jej sercu widoki.

Dostrzegala wysmukłą postać Zosi w szerokim kapeluszu słomkowym—widziała chłopców swych ze szkół przybyłych, jak się uwijali między żeńcami, jak podrzucali snopki na szerokie, drabiniaste wozy.

Co to za rozkosz dla nich kołysać się na wysokiej furze naładowanej snopami, która ciężko, powoli, przechylając się z boku na bok na każdym wyboju lub rowku jak kaczka, toczyła się majestatem ku stodole. A gdy im się podrzucanie snopków sprzykrzyło, to biegli na łąkę i całemi garściami rwali niezapominajki dla Zosi, lub też do lasu biegli po jagody czerwone, albo jeryzyny rosnące tam gęsto.

Używali wakacyjnego szczęścia w całej pełni, chcieli wciągnąć w płuca zdrowe balsamiczne powietrze, a wszędzie pełno ich było. Ledwie że przy-

jechali, już byli w stajni, oborze, owczarni, już cieszyli się z młodych cielątek i źrebiąt, już oplakali starego psa Kruczka, który był taki mądry, że o mało nie przemówił—i pomimo swej mądrości zdechl biedaczysko niedawno.

Używała dziatwa swobody w całej pełni. Las, ogród, pola, wonna łączka, rzeczka z orzeźwiającą kąpielą wabiły ich i nęciły ku sobie.

Matka patrząc na dzieci, mając je przy sobie, odżyła. Żal po ciężkiej stracie ukoił się nieco i zdrowie zaczęło powracać. Już kilka razy odbyła dalszą wycieczkę w pole, już nawet chciała, jak przedtem, objąć zarząd domu i dać wypoczynek córce—ale pracowita dziewczyna słuchać o tem nie chciała. Zaoponowała tak silnie za pomocą próśb, pocałunków i pieszczot—że postawiła na swoim.

Obecne życie Zosi dziwnem wydawało się sąsiadkom niektórym. Te panie i panienci stale uskarżając się na nudy i na los nieszczęśliwy, który je w kwiecie młodości i wdzięków na wsi jak na cmentarzu zagrzebał, nie mogły zrozumieć pracowitej i energicznej dziewczyny. Biedne te „żywcem zamurwane” istoty ziewały, godzinami całemi przypartywały się białym swoim karkom i jak mogły osładzały sobie życie za pomocą spożywania konfitur i przeglądania tygodników poświęconych modom. Wiecznie znudzone i rozmarzone nie rozumiały, jak można przepędzać dnie całe na folwarku, wśród obór, kuchni, ogrodów, wreszcie w budynkach zamieszkałych przez zwierzęta, których sama nazwa ma w sobie coś nieprzyzwoitego.

A jednak Zosia nie przykrzyła sobie tej pracy, co więcej, starała się ją rozszerzyć i zaprowadzić rozmaite nowości.

W zimie jeszcze zwieziono znaczny zapas cegły, a później pan Stanisław sprowadził mularzy i cieśli—i jak tylko dnie sprzyjające robocie nastąpiły, wzięto

się do budowy obszernej piwnicy, nad którą stanął schludny i czystutki domek.

Następnie, kiedy już ten budynek był skończony, zajęchały trzy furmanki i imci pan Boruch Liwerant, dotychczasowy pachciarz, z żoną, dziećmi, stosem czerwonych betów i ruchomości domowych—opuścił Dąbrówkę na zawsze, nie bez żalu zapewne, gdyż jeszcze na wyjeździe prosił o odnowienie kontraktu.

Kiedy widział, że ten interes jest stanowczo do przeprowadzenia niemożliwy—zapytał:

— Ny, kiedy wielmożna panienska nie ma miłosierdzia nad biednym żydkim i każe mi sobie wynosić—niech wiem przynajmniej kto tu teraz będzie za pachciarza?

— Na cóż wam ta wiadomość?

— Niech ja wiem kto mnie podkupił—ja jego do rabina zawołam, za co on jest moim wrogiem?

Zosia rozśmiała się.

— On wam bardzo dobrze życzy, Boruchu, mogą wam ręczyć za to.

— Niech moje wrogi mają takie życzenie—to pewnie jaki zagraniczny żyd, nie tutejszy—bo nasze toby sobie bojali zrobić takie podkup.

— Kiedy to wcale nie żyd.

— Ny, to kto un jest?

— To ja jestem właśnie—sama będę pachciarzem.

Żyd aż odskoczył.

— Kikste? wusydues? wielmożna panienska będzie pachciarz? ny—to już świat sobie do góry nogami obrócił—jak ja żyję na świecie i znam tyle obywatelów, to jeszcze nie słuchałem o takiego pachciarza! Obaczyc panienska jaki to kiepski interes, to pfe jest! to żydowski interes, nawet na takie delikatne osobe nie pasuje...

(Dalszy ciąg nastąpi.)

List Ojca świętego.

Ostatnie własnoręczne pismo Leona XIII-go, wystosowane do prezydenta Rzeczypospolitej francuskiej, ma swoją historję.

Przypominają sobie zapewne czytelnicy naszych przeglądów politycznych misję do Francji kardynała Lavignier, spieszącego w imieniu Stolicy apostolskiej zażegnać nową burzę, grożącą ze strony Rzeczypospolitej interesom kościoła; poseł przedstawił prezydentowi i ministrom słuszne żądania Ojca świętego, dał im do zrozumienia, iż wyczerpała się już cierpliwość chrześcijańskiego świata i że czas nareszcie położyć tamę antireligijnej i antyklerykalnej kampanji.

Misja nie pozostała bezowocną... Kapłan z ramienia Papieża zasiadł na stolicy biskupiej w Bordeaux i prezydent rady ministrów przemówił na zgromadzeniu w duchu pokoju i pojednania. Nadto minister spraw zagranicznych p. Challemeil-Lacour przesłał Ojcu św. własnoręczne pismo, pełne wyrazów najgłębszego szacunku i uznania.

Na ten to list właśnie odpowiada obecnie Leon XIII-ty. List adresuje Papież do prezydenta Rzeczypospolitej, do swego najukochańszego syna, Juljusza Grévy: *dilectissimo filio Julio*. Nuncjusz wręczył mu takowy w ubiegłą sobotę czy niedzielę. Jest on cały pisany ręką Ojca świętego, na papierze większego nieco niż ministerjalny formatu i zawiera cztery stronicie. Pismo jest szerokie, nieco z prawa na lewo pochylone, litery są równe, czuń niemniej przeto, iż ręką która je kreśliła drży lekko i że piszący jest naturą nerwową, wrażliwą... Tu i owdzie gesty atrament zalewa i łączy ze sobą litery.

Na wstępie dziękuje Papież najukochańszemu synowi swemu Juljuszowi za list ministra — nazwiska nie wymienia — tak serdeczny i miły oraz pełen przyrzeczeń, w których powiedziano, iż rząd francuski pragnie zawsze utrzymać jaknajlepsze stosunki z Watykanem.

Jego Świątobliwość wyraża również życzenie podtrzymania tych przyjacielskich stosunków — „przyjacielskie” jest wyrażeniem użytym w tekście.

Po tem zagajeniu prosi Leon XIII-ty swego najukochańszego syna Juljusza Grévy, aby zechciał zwrócić uwagę na prawo rozwodowe, jako na projekt wiele zasnuwający Stolicę apostolską; nie oszczędza przytem zwolenników i promotorów rzeczonego prawa.

Następuje potem wzmianka o obowiązkowej służbie wojskowej narzuconej seminarzystom. Papież kwestję tę traktuje dosyć szeroko, tłumacząc, iż niepodobniestwem będzie dla kleryków prowadzić dalej studia po trzech latach „spędzonych w obozie”. Z kolei przechodzi do prawa o wolnem drugorzędnem nauczaniu, wreszcie do prawa z dnia 28 marca, przy której sposobności prosi najukochańszego syna swego Juljusza mieć pieczę nad kształceniem i nauczaniem dzieci w duchu chrześcijańskim.

List kończy się serdecznym pozdrowieniem przesłanem pani Grévy i pani Wilson, oraz całej rodzinie prezydenta...

Dziwią się niektórzy, iż niema w nim ani słówka niezadowolonia z postępowania rządu francuskiego, ani cienia wyrzutu lub aluzji do obecnego stanu interesów kościelnych. Milczenie w tym względzie Ojca świętego da się łatwo wytłumaczyć... List obecny jest tylko serdeczną odpowiedzią na list serdeczny, nic więcej — nie zaś notą dyplomatyczną.

Ciekawem jest teraz, co na to wszystko odpowie p. Grévy i jakie zapewnienia da Stolicy apostolskiej...

France utrzymuje nawet, iż nie odpowie nie zgola, list papieski postanowi uważać za czysto prywatny i nie zakomunikuje go radzie ministrów...

Zobaczmy.

Figaro.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Według świeżo zapadłej decyzji ministerstwa oświaty, przewodniczącymi w radach pedagogicznych w żeńskich gimnazjach i progimnazjach mogą być mianowani tak nauczyciele średnich, jak i wyższych zakładów naukowych państwowych, pod warunkiem, ażeby nie zajmowali płatnych posad nauczycielskich w tych gimnazjach, w których mają być przewodniczącymi rad pedagogicznych.

Wskutek podniesionej przez jednego z kuratorów okręgowych naukowych kwestji co do etatu nauczycieli rysunków w gimnazjach realnych, ministerstwo oświaty wydało niedawno opinię, według której nauczyciele rysunków w szkołach realnych mają korzystać z pensyj, praw i prerogatyw, właściwych wszystkim nauczycielom tychże szkół.

Skład osobisty wydziału cywilnego w piotrkowskim sądzie okręgowym, jak donosi *Tydz.*, ma być wkrótce powiększony.

W bieżącym tygodniu wszystkie pułki kawalerji i znaczna część artylerji (oprócz stojącej pod

Warszawą w obozach) zostają zupełnie od wszelkich zajęć na czas sześciu tygodni uwolnione.

P. oberpolicmajster polecił policji wykonawczej rozwinięcie większej energii w kwestji egzekucyj wyroków sądowych.

Jak wiadomo wszelkiego rodzaju biura komisowe i informacyjne muszą być kaucjonowane. Wiele jednak osób zajmujących się stręczeniem sług omija prawo i wykupuje tylko świadectwa pośredników (faktorów) wzywając tem samem swoje położenie i krzywdząc kantory stręczeni składające kaucję i opłacające wyższe podatki. Dla zapobieżenia nadal temu, p. oberpolicmajster poleca służbie policyjnej dopilnować, iżby tak zwani pośrednicy i faktorzy nie utrzymywali żadnych biur, zwłaszcza w sklepach otwartych oraz nie wywieszali żadnych szyldów.

W dzisiejszym rozkazie policyjnym zamieszczono co następuje: „Jeden z rewirów policyjnych dowiedziawszy się, iż kilka osób zebrało się w mieszkaniu prywatnem i zabawia się grą hazardową w karty, poprosił właściciela mieszkania i graczy do cyrkulu, z kąd spisany protokół odesłano następnie do sędziego pokoju. Sędzia rozpoznawszy sprawę podsądnych od odpowiedzialności uwolnił, twierdząc, iż odnośny paragraf ustawy stosuje się do grających w gry hazardowe jedynie w miejscach publicznych, nie zaś w mieszkaniach prywatnych.”

Konsystorz duchowny w Piotrkowie zakomunikował, jak donosi *Tydzien*, wszystkim duchownym w obrębie gubernji piotrkowskiej rozporządzenie jenerał-gubernatora warszawskiego, wzbraniające duchowieństwu mieszania się do spraw samorządu gminnego.

W dniu onegdajszym odbył się akt uroczysty zamknięcia roku szkolnego w zakładzie naukowym technicznym drogi żelaznej terespolskiej. Z odczytanego na akcie sprawozdania dowiadujemy się, iż do szkoły w r. z. uczęszczało 116-u uczniów. Ukończyło zakład 10 u wychowalców, mianowicie Władysław Kohen, Ludwik Komierowski, Teofil Łuba, Ksawery Łaski, Wacław Łagoski, Ignacy Liwski, Witalis Piekarski, Paweł Sokółowski, Leopold Trzeszczkowski i Romuald Winnicki. Personel nauczycielski składa się z 11-tu osób, 4-ch majstrów i kierującego warsztatami. W roku sprawozdawczym znacznie rozszerzono warsztaty szkolne. Majątek zakładu wynosi 10,000 rs. tak w ruchomościach jak i nieruchomościach. Akt uroczystości odbył się w obecności kuratora szkoły p. Władysława Kronenberga, dyrektora inżyniera Gnoińskiego, hr. Jezińskiego, inspektora telegrafu p. Wilczyńskiego, członków rady szkolnej i dość licznych zaproszonych gości.

W dniu 2-gim lipca r. b. w gmachu seminarjum warszawskiego, odbywał się będzie egzamin aspirantów do stanu duchownego.

Dozór kościoła N. Panny Marji ma zaszczyt prosić sz. damy, które raczyły przyjąć udział w zbieraniu ofiar na restaurację tegoż kościoła, a potrzebnych w tym celu druków jeszcze nie odebrały, iżby w powyższym celu pofatygować się zechciały do mieszkania proboszcza rzeczonej parafji od godziny 10-jej rano do 2-jej po południu.

Z teatru i muzyki.

Repertuar teatrów warszawskich na tydzień bieżący zapowiada co następuje:

Teatr wielki.

Środa: „Żydówka” (występ p. Józefiny Reszkówny, abonament lit. B, nr 3); piątek: „Faust” (akt 2-gi), „Hugonoci” (akt 3-ci), „Halka” (akt 4-ty), (występ p. Józefiny Reszkówny, abonament lit. A, nr 2).

Teatr letni.

Poniedziałek: „Czyja wina”, „Złoty cielec”, „Tancerka” i „Pantofel”; wtorek: „Niewdzięczny wiek”; środa: „Pan Damazy”; czwartek: „Niewdzięczny wiek”; piątek: „Starzy kawalerowie”; sobota: „Sąsiedzi”; niedziela: „Bal maskowy”.

Teatr nowy.

Poniedziałek: „Porywcy kapitan” i „Podwójne polowanie”; wtorek: „Książątka”; środa: „Ulica Pi-galle nr 115” i „Piękna młynarka”; czwartek: „Porywcy kapitan” i „Podwójne polowanie”; piątek: „Boecaccio”; sobota: „Żołnierz królowej Madagaskaru”; niedziela: „Życie paryskie”.

Podczas wczorajszego przedstawienia „Carmeny” orkiestrą dyrygował po raz pierwszy p. Kazimierz Hofman, mianowany do pewnych oper zastępcą kapelmistrza Rebiezka, który wyjechał na dwumiesięczny urlop.

Komedja Paillerona „Niewdzięczny wiek”, której drugie przedstawienie odbędzie się w dniu jutrzejszym, została znacznie skróconą.

Komedja Blizińskiego „Pan Damazy” po dłuż-

szej przerwie ukaże się w bieżącym tygodniu na scenie teatru letniego.

Rolę Gienia po p. Szymanowskim powierzono p. Prażmowskiemu.

Podobno w sezonie bieżącym wystawiony ma być na scenie teatru letniego najnowszy dramat Feuilleta „Romans paryski”.

W dniu wczorajszym orkiestra hamburska pod wodzą p. Laubego odegrała ostatni koncert w Dolinie Szwajcarskiej.

Opróżnioną chwilowo estradę zajmie wkrótce kapela węgierska.

Z literatury ludowej.

W dalszym ciągu serji „Nowych powiastek historycznych z dziejów polskich”, wydawanej dla młodzieży i ludu naszego przez p. Józefa Grajnerta, wyszła z druku książeczka druga obejmująca powiastkę pn. „Maciek Grąda, wielkopolanin, odważny wojak na lądzie i na morzu”.

Bohater powiastki walczył pod Krzysztofem Arciszewskim przeciw szwedom w Infantach i przeciw turkom pod Chocimem, a później towarzyszył wszystkim wojowniczym jego morskim przygodom w służbie holenderskiej.

Rzecz napisana żywo i zajmująco.

Donosząc o wyjściu tej książeczki winniśmy sprowadzić, iż autor jej p. Grajnert na tegorocznej wystawie za wydawnictwa ludowo-gospodarcze otrzymał potwierdzenie szeszcioročního medalu brązowego, a nie list pochwalny, jak donoszą.

Wspomnienie pośmiertne.

W dniu dzisiejszym liczne grono znajomych odprowadziło na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki s. p. Józefiny z Krzyżanowskich Moldenhawerowej, matki Aleksandra, członka sądu okręgowego i znanego filantropa.

Zmarła jako żona i obywatelka położyła ciche za-sługi wychowaniem dzieci, które z pożytkiem na niwie społecznej pracują.

Cieszyła się też ona ogólnem uznaniem tych, co mieli sposobność bliżej poznać jej domowe cnoty i niezrównaną słodycz charakteru.

Położenie kamienia węgielnego.

Odrożony z dnia onegdajszego obrzęd poświęcenia kamienia węgielnego pod kościół św. Barbary na Koszykach, odbędzie się w dniu jutrzejszym.

Termin ten z powodu zamierzonego wyjazdu egzекutora zapisu Rapackiej, p. Ludwika Górskiego, jest prekluzyjny.

W sprawie urządzeń higienicznych.

Na wystawę higieniczną, która odbywa się obecnie w Berlinie, wysłana została z Wiednia delegacja, złożona z dwóch radców magistratu, fizyka miejskiego i dwóch inżynierów.

A z Warszawy czy nikt na tę wystawę wydelegowanym nie będzie? — zapytywała przed tygodniem *Medycyna*.

Zdaje się, iż pytanie to przebrzmiało bez echa, bo jakoś nie słyszemy dotąd, żeby nasz zarząd miejski kogokolwiek delegował.

Słusznie jednak *Medycyna* powiada, iż nasze urządzenia higieniczne nie stoją jeszcze tak wysoko, abyśmy już od zachodu niczego nauczyć się nie mogli.

W Wiedniu stoją one podobno wyżej niż u nas, a jednak Wiedeń chce korzystać z tej wystawy, którą sprawozdania miejscowe w bardzo świetnych przedstawiają barwach.

Wystawy takie urządzają się na to, żeby się ludzie na nich dowiadawali o najświeższych postępkach higieny i o sposobach wprowadzenia w życie tych postępków.

Dlaczegoż my mamy stanowić wyjątek i pozbawiać się tego dobrodziejstwa?

Czy dla oszczędzenia kilkuset rubli, które na ten cel wypadłoby wydać?

Z Wisły.

Niezwykle silny wiecher północny dmie od dwóch dni, wstrzymując swobodny bieg wody.

Poziom Wisły wskutek tego szybko się podnosi, lecz przy ciągłem burzeniu wód niewiele przyniosł korzyści żegludze.

Ruch na Wiśle, mimo to, jest bardzo ożywionym.

Przed komorą wodną i bulwarem tarasu zamkowego berlinki i gabary ledwo się mieszczą stojąc zwartemi szeregami wysuniętymi ku środkowi Wisły.

Na przystanku koło nowego mostu i koło Rybaków codziennie nocuje po kilkanaście świeżo przybyłych żaglowców.

Przystań wreszcie na Solcu i parę innych miejsc na Wiśle napełnione są berlinkami.

Ruch statków płaskich, jakoto galarów, szkut zbożowych i tratów od kilku dni zupełnie ustał.

Podrzucenia.

Faktem jest, iż od lat kilku liczba podrzuceń w naszym mieście nieustannie wzrasta.

Najwięcej podrzutek, o nie można z rozmaitych danych okoliczności wnioskować, dostarcza prowincja.

W ciągu 1-go kwartału r. b., a więc od dnia 1-go stycznia do dnia 1-go kwietnia, podrzucono na ulicach, schodach i sieniach domów 78 niemowląt, a mianowicie 42 chłopców i 36 dziewcząt.

Zatrważające cyfry.

= Na ulicy.

Dziś rano na ulicy Niecałej jakaś obłąkana rzuciła się na przechodzącą tamędy piastunkę z dziećciem.

Obecni zająsci zasłoniłi napastowaną, niemniej jednak dziecko silnie ucierpiało.

= Z sali sądowej.

W dniu 23-im b. m. warszawski sąd okręgowy roztrząsał w Włocławku sprawę ucznia klasy VII-ej miejscowej szkoły realnej, Aleksandra Jackowskiego, pociągniętego do odpowiedzialności za obrazę dyrektora gimnazjum p. Lebediewa.

Obronę za podsądnym wnosil adw. przys. Pełowski.

Sąd skazał Jackowskiego na cztery miesiące więzy.

= Fabrykantka aniołków.

Pojutrze (we środę) w I-ym wydziale karnym sądzoną będzie sprawa akuszerki Wiktorji Wypyckiej, oskarżonej o spowodowanie śmierci kilkunastu powierzonych jej pieczy niemowląt a to przez niedozór i morzenie ich głodem.

Zbrodnia ta kwalifikuje się pod §§ 1489 i 1490 kodeksu karnego.

Nadto nad W. ciąży i drugi mniej ważny zarzut, mianowicie, opodrzucenie cudzego dziecicięcia, oraz namawianie do tego innych (§§ 15 i 144 kodeksu).

Sprawa, o której mowa, przeciągnie się niewątpliwie bardzo długo, gdyż wpływa do niej około 50-u świadków.

Obok W. na ławie oskarżonych zasiądzie niejaka Franciszka B., która wskutek namowy tamtej podrzuciła swoje dziecicę na ulicy...

= Zamach samobójczy.

W dniu wczorajszym panna **, zamieszkała w jednym z domów na Solcu, usiłowała odebrać sobie życie i w tym celu zażyła fosforu zeszkobanego z zapalek.

Wczesna pomoc lekarska niebezpieczeństwo usunęła.

= Małżeństw w ubiegłym tygodniu zawarto 63, a więc o 8 więcej aniżeli w poprzedzającym.

= Urodzeń w zeszłym tygodniu było: dzieci ślubnych 123 chłopców i 116 dziewcząt; nieslubnych: 17 chłopców i 21 dziewcząt; w stosunku do 1000 mieszkańców wypadła z powyższego urodzeń rocznie 34-13.

= Śmiertelność w zeszłym tygodniu znów się zwiększyła, zmarło bowiem 256 osób (126 kobiet), to jest o 16 więcej aniżeli w tygodniu poprzedzającym. Najwięcej ofiar zabrał nieżył kiszki (64), następnie zapalenie płuc (50), wrzeczcie suchoty mniej jak zwykle (23). Z chorób epidemicznych błonica zabiła 13 osób, tyfus 9, ospa 2, szkarlatyna 1.

= Wypadki. Na Dzikiej podniesioną została w stanie zupełnej bezprzytomności z raną na głowie Marianna M., którą następnie odwieziono do szpitala starozakonnego. — Przejechał w ciągu ubiegłych dni było 13, żadne jednak nie miało dla uszkodzonych groźniejszych następstw. — Na Marszałkowskiej pod nr 37 i na Pańskiej pod nr 75, woda wskutek ulew podmyła studnie, grożące obecnie zawaleniem. — Na Pradze koło mostu Bonawentura W. zachorowawszy nagle upadł i zranił się niebezpiecznie o kamień w głowę. — W ciągu ostatnich dni trzech spełniono 23 kradzieży na sumę 11,500.

= Urodzaje.

Spadłe w ostatnich dniach obfite deszcze znacznie polepszyły stan oziminy i jarzyn.

Od długotrwałej suszy ucierpiały głównie miejscowości gorzyste, którym też deszcze już niewiele pomogły.

Obfitość owoców nie wszędzie będzie tak znaczną, jak się z początku zapowiadało.

W niektórych miejscowościach silne wiatry uszkodziły kwiaty, w innych znowu zjadają plon chrabaszce i gasienice.

= Kanalizacja w Kijowie.

Przerwane układy pomiędzy municypalnością Kijowa a inżynierem Struvelm o budowę kanalizacji na nowo zawiazane zostały.

Dotąd jednak umowy jeszcze nie zawarto.

= Teatr w Lublinie.

Sprawa budowy gmachu teatralnego w Lublinie posuwa się naprzód.

W dniu 21-ym b. m. magistrat miasta zawarł już umowę z budowniczym Junczysem, przedsiębiorcą budowy, która wejdzie w wykonanie po zatwierdzeniu jej przez miejscowy rząd gubernjalny.

Budowa teatru ma trwać lat trzy.

= Odkrycie.

Podobno we wsi Subarzu pod Łodzią odkryto źródła nafty.

Tak przynajmniej donosi miejscowa Łodz. Ztg.

= Napaść.

Smutny wypadek wydarzył się w tych dniach we wsi Rogiennice w płockiem.

Właściciel folwarku p. R. wyszedł w pole ogłaść zasiewy i spostrzegł w zbożu szkodników pasących bydło.

Zwrócił się więc do nich z napomnieniem, iż niedawno raz już za szkody w polu karani, narażają się znowu na cięższe kary.

W odpowiedzi szkodnicy rzucili się z kijami na bezbronnego i tak go zbili, iż na wpół żywego musiano odwieźć na kurację do Płocka.

Winnych pociągnięto do odpowiedzialności.

= Smutny wypadek.

I znowu nieszczęście z powodu nieogłednego obchodzenia się z bronią palną!

W dniu 21-ym b. m., o godzinie 7 1/2, wieczorem, właściciel dóbr Warzymowa w nieszawskim Ludwik Wolski rozmawiał ze swoim strzelecem na dziedzińcu folwarcznym.

Strzelec przed chwilą wrócił z polowania, stał więc w całym rynsztunku myśliwskim, z bronią i sforą psów otoczony.

W czasie rozmowy psy zaczęły się gryźć, strzelec chciał ich rozbroić i jednego z nich uderzył kolbą dubeltówki nabitej, lecz uderzył tak nieszczęśliwie, iż cały nabój przeszył na wylot twarz stojącego opodal dziecicia, który na miejscu padł nieżywy.

Nabój zgruchotał nos, lewy policzek, lewe oko, i przeschadzłszy przez mózg, wyszedł z drugiej strony głowy.

Śmierć poważanego przez wszystkich s. p. Wolskiego wywołała ogólny żal w okolicy, tak wśród dworów, jak i chat włościańskich...

= Pożar.

W dniu 17-ym b. m. w miasteczku Smorgonie, w gubernji wileńskiej, wybuchnął gwałtowny pożar.

Ogień zniszczył do szczytu 21 dworów, które obejmowały 82 budynków, w tej liczbie 4 garbarnie. Straty wynoszą około 60,000 rs.

Ze świata.

× „Uczuciowi” — najnowsza, dwuaktowa komedja Józefa Blizińskiego, wystawioną będzie w dniu 1-ym lipca na scenie teatru lwowskiego.

× W Krakowie ubiegłej soboty pobłogosławiony został związek małżeński zawarty pomiędzy p. Bronisławem br. Lesserem a p. Heleną Teichmanówną, córka znanego profesora wszechnicy jagiellońskiej.

× Wianki krakowskie z powodu niepogody odłożono do pory przyjaźniejszej.

× W Bochni zmarł w tych dniach Bolesław Jaxa Rozeń, podporucznik b. wojsk polskich, kawaler krzyża *virtuti militari*, starzec siedmudziesięcioletni.

× Prośna pod Pleszewem w dniu 22-im b. m. tak szybko wezbrała, iż w kilka godzin zrównała się z brzegiem.

× Edmund Chojecki (Charles Edmond) wydał nową powieść pod tytułem: „La Bucheronne”. Treścią jej jest historia książęcego rodu, który w córce plebejusza znajduje zbawcę.

× Turniej szachowy. *Ostateczny rezultat.* Cukiertort 22, Steinitz 19, Blackburne 16 1/2, Czygaryn 16, Mason 15 1/2, Mackenzie 14 1/2, Rozentall 14, English 13 1/2, Winawer 13, Bird 12. Wymienieni są kandydatami do nagród, których rozdanie dotąd nie nastąpiło.

× Moritz Scharf. O powierzchowności i zachowaniu się tego bohatera tiszta-eszlarzkiego procesu opowiada węgierski dziennik *Egyertates*, znany ze swej antysemickiej barwy, co następuje: „Moritz Scharf pojawia się w sali sądowej w płócienną bluzę odziany. Jestto chłopak o śniadej, bladej twarzy... Wzruszenie często przerywało mu mowę i wtedy silnie chwytal się rękami za żąb sędziowskiego stołu; nogi mu drżały. Nie śmiał spojrzeć prosto w twarz ojeu, a gdy przyszło do powtórzenia zeznania, głosu dobyć nie mógł i bacznie unikał wzroku obecnych izraelitów. Gdy chłopak jał głośno i śmiało wołać, iż gotów jest w każdej chwili świadczyć przeciwko ojeu, niektórzy z publiczności, zgrozą i obrzydzeniem przejęci, opuścili salę.” *Dresd. Nachrichten*, organ tejże co poprzedni barwy, piszą: „Cały proces sprawa przygniatające wrażenie komedji, inscenowanej ku ucieście publiczności...” Inny znów dziennik podaje, iż gdy w przededniu pierwszego posiedzenia wprowadzono Moritza do sali sądowej by się mógł wśród niej orjentować i wskazywano mu miejsca przeznaczone dla sędziów, obrońców itd. — malec miał się odezwać: „Nie widzę jeszcze jednej rzeczy”. — Cóż takiego? — „No, nie widzę szubienicy, na której ojciec mój wisieć będzie”... Miły lala!...

× Proces Tisza-Eszlar. *Posiedzenie czwarte dnia 22-go b. m.* Mnożą się zeznania świadków, uniewinniające oskarżonych. Zachowanie się publiczności jest do tego stopnia hałaśliwe i nieprzystojne, iż dwakroć wy-

wa ją przydujący do porządku i spokoju. Z zeznań Lengyel okazuje się, iż słyszała ona dnia 1-go kwietnia wołania jakieś z synagogi pochodzące, natury ich atoli określić nie jest w stanie; nabożeństwo w synagodze skończyło się, według niej, o godzinie 12-jej. Szarfowa pytała ją potem często, czy w jej mieszkaniu slychać co się dzieje w synagodze, a syn małoletni Lengyel potwierdzał, iż istotnie matka rozmawiała nieraz z Szarfową. Wdowa Fekete, wracająca owej soboty po odbytej w kościele spowiedzi, słyszała mijając synagogę jakiś płacz cichy i widziała stojących u drzwi izraelitów. Zeznaniem jej potwierdza proboszcz miejscowy o tyle, iż określa czas kiedy mniej więcej skończyło się w kościele nabożeństwo i ludzie odbywszy spowiedź rozehodzić się zaczęli do domów. Mogła według tego Fekete mieć synagogę między godzinami 11-tą a 12-tą. Następny świadek woźnica Solymosi, na służbie u Grossa zostający, objaśnia, iż między godzinami 11-tą a 12-tą widział światło w oknach synagogi i wchodzących doń izraelitów. Z drugiej znów strony Andrzej Hataliczki zeznaje, iż pracując w ogrodzie u Debreczeniowego, najbliższego sąsiada Huri, słyszał wyraźnie około godziny 3-jej po południu słowa przez nią wymówione: „Możesz do wieczora dwa razy jeszcze ze wsi powrócić”, czy jednak osoba, do której się odnosiły była Estera, czy jaką inną służącą, świadek powiedzieć napewno nie może, gdyż jej nie widział. Huri utrzymuje, iż musiała być wyrcze do kogo innego niż do Estery, w każdym razie nie posyłała ją powtórnie po południu do wsi. Temu ostatniemu twierdzeniu zaprzecza znów świadek Frankl, który przypomina sobie, iż owego poobiedzia około godziny 4-jej spotkał się z Huri i ta mu wyraźnie powiedziała, iż co tylko posłała Estere po raz drugi do wsi po farbkę. Huri konfrontowana ze świadkiem zgadza się na to, iż go spotkała, lecz o Esterze nie mówiła z nim wcale. Przesłuchiwani są jeszcze: wdowa po Janie Nagi, której zeznania nie mają wielkiego znaczenia ze względu na wiek, podeszły staruszkę; małżeństwo Papp utrzymuje, iż Szarfowie znać dobrze musieli Estere — czemu oskarżeni zaprzeczają — jako usługującą w ich, Poppów, domu, gdzie Scharf częstym bywał gościem; oraz ciotka Estery, która pojąć nie może zkąd przyszło na myśl Scharfowej, w ślad po zniknięciu Estery, opowiadać jej historje o zamordowywaniu chrześcijańskich dzieci przez żydów. Piętnastoletnia Róża Rosenberg dodaje, iż widziała owego poobiedzia Estere powracającą od kupca i rozmawiającą z siostrą Zofją. Pełnemi zato znaczenia są zeznania eszlarzkiego karczmarza Süssmanna. Twierdzi on z całą stanowczością, iż owej soboty udał się z przybyłymi doń w piątek Buxbaumem do synagogi i po skończonem nabożeństwie wrócił z nim do domu na obiad. Wieczorem był również w synagodze wraz z Grossem, Lichtmannem i innymi, gdzie przez półtorej godziny nie więcej — od godziny 7-jej do pół do 9-jej — obradowali nad dzierzawą regaljów. Nie mogli w synagodze pozostawać do godziny 11-jej, gdyż mieli ze sobą tylko mały kawałek świecy. Nadto przypomina sobie doskonale, iż wrócił z Buxbaumem do domu; zjedli wieczerzę między godzinami 11-tą a 12-tą i obaj natychmiast udali się na spoczynek. Zeznanie to potwierdza w każdym szczególe służąca karczmarza chrześcijanka Varga, dodając nadto, iż późno wieczorem przyszedł jeszcze do Süssmanna Braun i przenocewał. Nazajutrz rano pan jej i obaj jego goście wyjechali do Kalla. Na tym ciekawym i wielkiej wagi epizodzie posiedzenie zawieszono.

× Lapsus. W powieści, wychodzącej obecnie w jednym z dzienników, czytamy następujący ustęp: „Otrzymałszy tę wiadomość, hrabia w najwyższej *irrigacji* porwał za kosztowny wazon stojący pod ręką i cisnął go o ziemię...” Trzebaż było w takiej chwili tłu wazon?..

Nekrologja.

† S. p. Onufry **Wścieklica**, b. radca skarbowy rządu gubernjalnego warszawskiego, zakończył życie w dniu 24 b. m., w wieku lat 80. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w dniu 26 b. m., o godzinie 10-jej zrana, w dolnym kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, wyprowadzenie zaś zwłok na ementarz powązkowski tegoż dnia, o godzinie 6-jej po południu. — 2241 —

† S. p. Cyprjan Hieronim **Szulc**, syn Mikolaja, magistra farmacji i Bronisławy z Kultzów, przeżywszy lat 25, po długiej i ciężkiej chorobie, dnia 24 b. m. przeniósł się do wieczności. Stroskani rodzice oraz bracia i siostra zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła świętego Antoniego na ementarz powązkowski dnia 26 czerwca, we wtorek, o godzinie 4-jej po południu. — 2241 —

† S. p. Włodzimierz **Bohuszewicz**, po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 24 b. m. przeniósł się do wieczności, przeżywszy lat 58. Pozostałe dzieci i brat zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych na żałobne nabożeństwo w dniu 26 b. m., we wtorek, o godzinie 11-jej zrana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończonem nabożeństwie na ementarz powązkowski. — 2236 —

† S. p. **Lukasz Russek**, majster szewski, po długiej i cięż-

ciej choroby, opatrzony św. Sakramentami, w dniu 24 czerwca r. b. przeniósł się do wieczności, przeżywszy lat 83. Pozostała w smutku żona w nieobecności córek i zięcia zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 26 b. m., we wtorek, o godzinie 5-ej po południu, z dolnego kościoła św. Krzyża, na cmentarz powązkowski. —2231—

† S. p. Genia Bruk, córka Wincentego i Emilji małżonków Bruk, przeżywszy rok i miesiąc 8, powiększyła grono aniolków. Stroskani rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 26 b. m., we wtorek, z domu nr 24 przy ulicy Browarnej, o godzinie 7-ej po południu, na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —624—

† W dniu 23 b. m. powiększyła grono aniolków s. p. Felutka Rycerska, jedyna córeczka Feliksa i Natalji z Trzebińskich; żyła rok jeden miesiąc pięć. Wyprowadzenie zwłok nastąpiło w dniu 25 b. m., o godzinie 5-ej po południu, z domu przy ulicy Chmielnej nr 62. Nabożeństwo odbędzie się w dniu 30 czerwca, o godzinie 9-ej zrana, w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej. —2239—

† We wtorek, dnia 26 b. m., jako w wigilię imienia s. p. Władysława Emanuela księcia Lubomirskiego, odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 10-ej zrana, w górnym kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, w kaplicy Matki Boskiej. —22208—

† W dniu 26 czerwca, we wtorek, jako w trzecią bolesną rocznicę zgonu s. p. Franciszki Zyków, odbędzie się msza św. o godzinie 8-ej i 9-ej zrana, a następnie o godzinie 10-ej zrana nabożeństwo żałobne w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o czym pozostała córka wraz z mężem zaprasza rodzinę, łaskawych przyjaciół i znajomych. —2198—

† Dnia 26 b. m., we wtorek, jako w rocznicę śmierci s. p. Kazimierza Romockiego, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, o godzinie 9-ej zrana. —2226—

† W dniu jutrzejszym, we wtorek, jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Ireny z Marchwickich Komierowskiej, odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 10-ej zrana, w kaplicy Matki Boskiej, w kościele św. Krzyża, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. —2230—

† We środę, dnia 27 b. m., jako w dzień imienia s. p. Władysława Piaseckiego, artysty dramatycznego teatrów warszawskich, odbędzie się za spójność jego duszy nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-ej zrana. —2219—

† W dniu 27 b. m., we środę, o godzinie 11-ej zrana, w kościele na ementarzu powązkowskim odbędzie się żałobne nabożeństwo za spójność duszy s. p. Julji z Żmudzich Malczewskiej, żony urzędnika akcyzowego, zmarłej dnia 25 lutego r. b. w mieście Węgrowie, gubernji siedleckiej, po ukończeniu zaś nabożeństwa nastąpi przeniesienie zwłok zmarłej z tymczasowego schronienia w katakumbach do grobu własnego. Na nabożeństwo jak również i na przeniesienie zwłok w ciężkim smutku pozostały mąż zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2234—

† W dniu 26 b. m., we wtorek, o godzinie 10-ej zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, jako w jedenastą bolesną rocznicę śmierci s. p. Henryki z Lutostańskich 1-go ślubu baronowej Stokowskiej, 2-go Konstanańskiej, tudzież za dusze zmarłych rodziców s. p. Adama i Teresy Lutostańskich i s. p. Tomasza i Tekli Konstanańskich odbędzie się żałobna wotywa, na którą zaprasza się pozostałą rodzinę, krewnych, przyjaciół i znajomych. —2238—

Z Cesarstwa.

Petersburg 23-go czerwca. — W tych dniach, jak donosi *Nowoje wremia*, ma przybyć do Petersburga z Odessy nowomianowany warszawskim generał-gubernatorem, generał-adjutant J. W. Hurko. Podobno przed wyjazdem na nowe swoje stanowisko generał-adjutant spędzi jakiś czas w Petersburgu, gdzie będzie przyjmował udział w pracach specjalnego komitetu, który, jak mówią, ma być ustanowiony pod prezydencją ministra spraw wewnętrznych hr. Tolstoj dla rozstrzygnięcia różnych kwestyj, dotyczących działalności rządowej w Królestwie Polskiem.

Petersburg 23-go czerwca. — Na mocy Najwyższego Manifestu byłemu technikowi miasta Petersburga, generałowi Mrowińskiemu, obecnie zesłanemu na mieszkanie do Archangielska, przywrócone zostają odjęte mu prawa i jak donosi *Horold* generał Mrowiński wkrótce powróci do Petersburga.

Moskwa 23-go czerwca. — *Moskowskija wiadomości* powtarzają za *Astrachańskim sprawocznym listkom* artykuł, w którym prowincjonalny ten organ dowodzi, że usunięcie się żydów od udziału w handlu rybnym przyniosło znaczne szkody rybakom i ludności zajmującej się połowem ryb. „Mała liczba kupców żydów wpłynęła na to, że z jesiennego i wiosennego połowu pozostała znaczna część w rękach rybaków, nie umiejących sobie dać rady i nie wiedzących co począć z zapasami ryb, na które nie ma ani drogi zbytu, ani ustalonych cen. Brak pieniędzy zmusił niektórych rybaków do sprzedania za

bezcen wiosennego połowu, byłoby zyskać trudna na opłatę robotników.”

Petersburg 23-go czerwca. — Niedawno petersburskie *Nowosti* wystąpiły z artykułem, w którym gorąco broniły i dowodziły potrzeby rozvodu. Artykuł ten nie podobał się *Moskowskim wiadomościom*, które na artykuł odpowiedziały artykułem namiętnym, pełnym gniewu i posunęły się tak daleko, że popieraniem rozvodu nazwały burzeniem rodziny i domaganiem się rewolucji socjalnej. Obecnie w sprawę wnięszło się *Nowoje Wremia* i napisało: „Oto co się zowie strzelanie do wróbla z armat. I jak nie wstyd poważnemu dziennikowi w każdym zdaniu dopatrywać propagandy rewolucji socjalnej?”

Petersburg 21-go czerwca. — *Nowoje Wremia* donosi w formie pogłoski o wykryciu rozmaitych nadużyć na komorze kronsztadzkiej, z powodu których ma się rozpocząć śledztwo.

Ostatnia pocztą „Kurjera Warszawskiego”.

Kraków 23-go czerwca. — *Nowa Reforma* dowiadyuje się, iż hr. Dienheim-Brochocki, który wraz z p. Wiktorem Zienkiewiczem ofiarował 20,000 fr. na kaucję, w celu tymczasowego uwolnienia Kraszewskiego, udawał się do ministra sprawiedliwości w Berlinie z telegraficznym zapytaniem o wysokość kaucji i otrzymał odpowiedź, iż uwolnienie Kraszewskiego za kaucję jest niemożliwe. Hr. Brochocki spodziewa się jednak pomyślnego skutku z ponownych w tej sprawie kroków.

Berlin 23-go czerwca. — *Berl. Börsen Courier* w obszernym i poważnym artykule, pisany z powagą i spokojem, czem zresztą odznaczają się wszystkie głosy dzienników niemieckich, austriackich, francuskich i włoskich, opowiada na zasadzie jakiejś relacji, jak zapewnia, wiarogodnej, związek stosunku Kraszewskiego z Arnimem Adlerem. Kraszewski, według tej opowieści, miał mieć w Berlinie stałego korespondenta, którego Adler zstępował chwilowo i tym sposobem wszedł w stosunki, które następnie usiłował tak niegodnie wyzyskać. Na korespondencje berlińskie otrzymywane przez Kraszewskiego już raz dawniej niejaki James Hirschfeld, dziś niezujący, miał zwracać uwagę policji berlińskiej, która jednakże wówczas nie w tym stosunku źródłowego nie znalazła.

Wiedeń 23-go czerwca. — *Półrządowa Wiener Abendpost* oświadcza, iż upoważniona jest do zapewnienia, iż doniesienie wiedeńskiego korespondenta *Narodnich listów*, jakoby Adler Arnim proponował ministrom-polakom, br. Ziemiałkowskiemu i dr. Dunajewskiemu, nabycie pewnych papierów kompromitujących Kraszewskiego jest czystym wymysłem, gdyż obaj ministrowie nie znają indywiduum tego nazwiska i nie byli z nim w żadnych stosunkach.

Berlin 23-go czerwca. — Izba deputowanych sejmku pruskiego po krótkiej decyzji przyjęła przedłożenie kościelne w drugim czytaniu. Posłowie polscy nie dostali się do głosu, tylko ks. Jażdżewski przy wzmacnianie osobistej uczynił zastrzeżenie, że głosując za ustawą, nie uznaje praw majowych. Przy art. 4-ym, wykreślonym przez komisję, minister Gossler oświadczył, że ta modyfikacja nie przeszkadza rządowi w przyjęciu projektu. Trzecie czytanie przedłożenia odbędzie się w poniedziałek.

Berlin 23-go czerwca. — W chorobie, która od tygodnia zniewalała ks. Bismarka do usunięcia się od spraw publicznych, nastąpiło polepszenie, jednakże ks. kanclerz, który cierpi na silny katar żołądka w połączeniu z żółtaczką, nie może jeszcze wychodzić.

Wrocław 23-go czerwca. — Wylew Odry i jej dopływów na Szląsku pruskim wzrastał ciągle do piętku, natomiast w Dunaju, Elbie i dopływach tych rzek stan wody już się zmniejsza. Straty miejscami bardzo dotkliwe. Dolina Bobrawy, wpadającej do Odry, podobna jest do wielkiego wzburzonego jeziora. Wiele grobel i mostów zerwanych, kilku ludzi utonęło. Wojsko i straż pożarna wszędzie niosą pomoc. Nissa opada. Pociąg z Wrocławia do Świdnicy wykoleił się wskutek przerwania chmur, nikt jednak z pasażerów nie poniósł szwanku.

Paryż 23-go czerwca. — Wiadomość biura Reutersa o przyjęciu do skutku porozumienia pomiędzy Francją a Chinami w sprawie tonkińskiej dotychczas się nie potwierdza. Francuzi w Tonkinie organizują pułk wojska krajowego z tonkińczyków wyznających religię katolicką.

Paryż 23-go czerwca. — Prezydent Grévy zakomunikował dziś list papieski radzie ministrów, która jutro nad nim obradować będzie. Dzienniki spodziewają się, że odpowiedź wypadnie w duchu bardzo pojednawczym.

Paryż 23-go czerwca. — Minister Tirard wybrany został senatorem dożywotnim, większością 157 głosów na 191 głosujących.

Paryż 23-go czerwca. — Ludwika Michał skazana została na sześciolatek więzienie i dziesięcioletni dozór policyjny, Pouget na ośmioletnie więzienie i takiż dozór. Trzech innych współoskarżonych skazano na mniejsze kary, a pozostałych uwolniono. Sąd kasacyjny odrzucił rekurs Bonfoux i Federa przeciw wyrokowi, który ich skazywał na dwulatek więzienie.

London 23-go czerwca. — Według *Daily News*, Turcja proponuje, jako program reform dla Armenji, powołanie stosunkowej liczby armeńczyków do ogólnej służby państwowej, oraz na urzędy cywilne i sądowe w Armenji, nową organizację policji i żandarmerji, reformę sądownictwa lokalnego oraz słuszny rozkład podatków bez uszczerbku dla skarbu państwa.

Konstantynopol 23-go czerwca. — Według doniesień Hafiza baszy, powstanie albańskie uważać należy za stłumione. W noc z poniedziałku na wtorek Assim basza zajął bez oporu osady plemienia Hotti i wezwał albańczyków do poddania się. Zażądali oni dwóch dni do namysłu. Położenie ich jest krytyczne z powodu braku broni i amunicji.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego”.

Lwów 25-go czerwca.

Wiec rusiński odbędzie się stanowczo dnia 29-go b. m. w sali „Domu narodnego”. Wiec zagał adwokat dr J. Dobrzański. Pierwszy mówić ma prof. Anatol Wachnianin „o prawnopolitycznym stanowisku rusinów galicyjskich wobec Austrii”. Referent udzieli również dyrektywy nowoobranym posłom rusińskim co do postępowania ich w przyszłym sejmie. Referat szkolny powierzono p. Ustjanowiczowi, redaktorowi pisma humorystycznego *Zerkalo*. Referat ekonomiczny objął inżynier Nahirny (o potrzebie zakładania kas oszczędności i kramów po ulicach)... W dniu wiecu odbędzie się koncert, z którego dochód obrócony zostanie na postawienie pomnika zmarłemu poecie Szaszkiewiczowi.

Wiedeń 25-go czerwca.

Od dnia 19-go b. m. toczą się układy z albańczykami.

Berlin 23-go czerwca.

Ukończenie śledztwa w sprawie Kraszewskiego łada chwili jest spodziewane. Syn Franciszek nie mógł się dotąd z ojcem obaczyć. Śledztwo prowadzi dr Thost.

Paryż 25-go czerwca.

Dziennik *Justice* donosi, iż minister spraw zagranicznych Challemel-Lacour, bawiący u wód w Vichy podał się do dymisji.

Petersburg 25-go czerwca.

Agencja północna donosi o krążącej pogłosce, według której generał-gubernatorem w Odessie mianowany będzie Paweł (syn Andrzeja) hr. Szuwałow.

GIEŁDA

Dnia 25-go czerwca roku 1883-go.

Bezustannie kursa na giełdzie warszawskiej pozostają pod wpływem bardzo nienormalnego ustosunkowania pokupu do podaży i ogólnej niechęci do interesów. Już niejednokrotnie w sprawozdaniach na szerszym wykazywaliśmy niekorzystny tej przyczyny skutek, utrzymujący ciągle notowania warszawskie poniżej równi berlińskiej. Inaczej mówiąc płaci się u nas za waluty obce stosunkowo mniej niżby należało.

Dziś w tym samym kierunku idą giełda warszawska zaślizawszy o szacowaniu rubli na zebraniach przedgiełdowych berlińskich o 25 fenigów wyżej — 200 m., choć inne wiadomości bezmiennie na 199.75 opiewały — szła od kursów sobotnich poczynając, w kierunku niższym. Owa niby podwyżka spodziewana była w istocie tylko pozorem, a prawdziwą przyczyną brak chęci do kupna.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 50.10. Płacono z początku 50.07½, później nawet 50 m. za 100 rubli. Krótkoterminowe więcej trochę kupowane, nieco lepiej się trzymały i z początkiem kursu 50.07½ zeszyły tylko do 50.02½ przy żądaniu 50.10 — tekiem samym jak za długoterminowe i w porównaniu z kursem sobotnim — bezmiennym. Na po mniejsze miasta niemieckie długoterminowe weksle 50.07½, z początku 49.95 w końcu płacono. Za krótkoterminowe 50 rs. za 100 marek przez cały czas trwania zebrania giełdowego płacono

Na Londyn weksle krótkoterminowe począwszy od 10.18 coraz niżej do 10.16 oddawano. Żądania 10.19. Jestto w jednej i drugiej rubryce o 1 kop. wyżej niż w sobotę.

Na Paryż również tylko krótkoterminowe w obrocie. Żądania niezmiennione 40.60. Płacono 40.52 1/2 za 100 fr.

Na Wiedeń żądano tylko 85.60 za 100 fl. w wekslach krótkoterminowych. Płacono 85.45 z początku, później 85.40, wreszcie przy końcu 85.35.

Ogół obrotów wekslowych niepokazny. Z papierów państwowych listy likwidacyjnej droższe nieco. Żądano za większe 88.35, za mniejsze 88.25. Po tej ostatniej cenie sprzedawano większe. O małych tranzakcjach mniejszymi po 88.10 po notowaniach słyszeliśmy. Pożyczka wschodnia 92.25 w żądaniu a o 25 kop. wyżej—płacone było po 91.95 z początku, później zaś 92 rs.

Listy zastawne ziemskie ciągle bardzo drogie. Pierwszej serji dokupić się trudno—oddających jest bardzo mało. Za lit. A—100.40, za B—100.30, za małe 100.25 żądano, kupić zdołano małe po 100.05 i 100.10. Serja II-ga—100.30, 100.25 i 100.20 w żądaniu. Po 100.10 lit. B oddawano. Serja III-cia bez różnicy 100.20 w żądaniu. Lit. A i B po 100 kupowano, za małe więcej dziś poszukiwane 100.10 płacić trzeba było.

Miejskie również bardzo drogo, 96, 93.85, 93.45 i 92.70 w żądaniu. Pierwszą nie dokonano tranzakcyj, choć słyszeliśmy nawet o wyższych nad 96 zaoferowaniach. Serji II-iej sprzedano partję po 93.75, czwartej zaś po 92.50 i 92.60.

Łódzkie bez zmiany w nominalnem notowaniu. Z akcyj bankowych sprzedawano banku dyskontowego po 311 i 311.25 przy żądaniu 313. Z fabrycznych partję akcyj zakładów B. Hantke kupiono po 1,100. Za inne ofiarują wysokie ceny bez oddających.

Godzina 12 1/2, usposobienie regulujące, 50.05 za weksle długoterminowe na Berlin płać.

J. Wł.

Sprawozdanie z targu zbożowego

na placu Witkowskiego dnia 25-go czerwca 1883-go roku.

Dowóz pszenicy był dziś dosyć znaczny, jeżeli policzymy weń i ziarno wystawione na sprzedaż w próbkach. Ogólna ilość wynosi około 900 korey, z których pewna tylko część wyborowej.

Dowóz żyta za to mniejszy niż dotąd, wynosił około 600 korey.

Usposobienie kupujących było dla pszenicy bardzo średnie, dla żyta zaś dobre, choć ceny podnieść się nie zdołały.

Zakup pszenicy w ogóle słabszy i nie wszystko sprzedać się udało. Żyto rozkupiono chętnie.

W ogóle na wywóz kupowano bardzo niewiele, lecz przeważnie na konsumcję miejscową.

Za pszenicę wyborową 9 rs. do 9 rs. 30 kop. płacono, za średnią do 8 rs. 40 kop., psstrą od 7 rs. 60 kop.

Żyto wyborowe 5 rs. 80 kop., średnie 5 rs. 55 kop. do 5 rs. 75 kop. licznych znajdowało kupcy.

Grochu dowieziono około 120 korey i sprzedawano go po 8 rs. 40 kop. dosyć łatwo.

Owsa również około 100 korey. Cena 3 rs. 75 kop.

Dowóz siana i słomy, jak zwykle w poniedziałek, prawie żaden. Ceny płacono niezmiennione.

J. Wł.

WYKAZ DEPEsz

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w d. 23-im czerwca roku 1883-go, a niedoręczonych adresantom, z powodu niedokładnych adresów:

Pułkownik Ozarowski, powązkowskie rogatki, sztab połtawskiego pułku.—Ożarek, Żłota 28B.—Czarnowski, Żłota 2.—A. Lichtenbaum,—J. Feigenbaum,—Teodor Aleksandrowicz Romberg, Chmielna 33, m. 3.—Skarzyński, Nowy-Swiat 4.—Kozibrodzki, Pawia 28,—Lipiński, hotel Brühlowski. W dniu 24-ym: Konstanty Radkiewicz, Mazowiecka 15, m. 24.—K. Guzowski, Nalewki,—M. Podgórski, skład wódek, Warszawa 17.—Józef Śluczkier, Dworecki 16.—Ziemińska, Wielka 8.—Pułkownik Lebediew,—J. Sztenn, Bagno 1.—Lejba Hazen dla Suboczka,—Perlsstein,—Czek, majster w fabryce Cyklop,—Ludwika Sztucer, pod gwiazdą, ulica Miodowa,—Ciesielski, mydlarnia Sztencla, Solna.

Uwaga. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

TEATRA

LETNI (w ogrodzie Saskim): Dziś: „Czyja wi-na?“, „Złoty cielec“, „Tancerka“ i „Stryj przyjechał“. Jutro: „Niewdzięczny wiek“. — NOWY (przy ulicy Królewskiej): Dziś: „Porywcy kapi-

tan“ i „Podwójne polowanie“. Jutro: „Książko”.

Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 6 cali 9.

Teatr „Nowy Świat“ (ulica Nowy-Swiat nr 41)

Dziś: „Romans paryski“ (po raz pierwszy).

„Alhambra“

(drugi teatr Nowy-Swiat, ul. Miodowa)

Dziś: „Córka pani Angot“ (wznowione). —2017

— W teatrze „Nowy Świat“ (przy ulicy Nowy-Swiat nr 41) przedstawionym będzie w poniedziałek, dnia 25-go czerwca, po raz pierwszy pięcioakto- wy utwór Oktawjusza Feuillet p. t. „**Romans paryski**“ (Un roman parisien) z następującą obsadą ról głównych:

—2215—	
Pani de Targy	panna Heleńska
Marcelina de Targy	pani Biełkowska.
Baronowa Chevirial	panna Adler.
Rosa Guerin	pani Bauman.
Henryk de Targy	pan Janowski.
Baron Chevirial	pan Podwyszynski.
Doktor Chesnel	pan Siedlecki.
Juliani	pan Kopczewski.

— Piwo pilzeńskie z pierwszego akcyjnego browaru w Pilźnie, znane każdemu jako pokarm zdrowy i nieodurzający, znajduje się we wszystkich restauracjach i handlach win. Własności higieniczne tego napoju są opisane w rozbiórce lekarskim pomieszczonym w *Wiener Medic. Zeitung*. Rozbiór- ów zwraca uwagę na wyższość piwa z akcyjnego browaru nad piwem pochodzącem z browaru miesz- czańskiego (Bürgerliches) i dla tego zwraca się uwa- gę na markę E. P. A. B., co znaczy „Erste Pilsner Actien Brauerei“. Wyłączna sprzedaż na Króle- stwo i Cesarstwo w Warszawie, Krakowskie-Przed- mieście nr 48. —576—

— Potrzebna jest **NAUCZYCIELKA** na wieś, do domu obywatelskiego, do trojga dzieci: jednej panienki dorastającej i dwojga dzieci, dziew- czynki i chłopca. Żądane ogólnie wyższe wykształ- cenie, biegłość w języku francuskim i muzyce, nadto żądana znajomość dostateczna języka ruskiego dla udzielania go chłopcu. Konkurentki zechcą się zgła- szać z odpowiednimi świadectwami lub rekomenda- cjami osobiście, we wtorek i środę, pomiędzy godzi- ną 11 i 2, na ul. Żłotą nr 15, do p. Silnickiej, dla po- rozumienia się, lub też zostawić swoje adresa w ho- telu de France, pod nr 46. —2232—

— W miejsce zmarłego dra von **Bünau** osie- dliłem się w Kołobrzegu i ordynować będę w połą- czonych kąpielach solankowych (Vereins Soolbade).

Dr Weissenberg,

były I-szy lekarz kąpielowy w Königsdorf- —559— Jastrzemb.

— **Dentysta H. Judd, Przejazd nr 11**, wstawia sztuczne zęby najnowszym systemem po rs. 2. Plombuje złotem, platyną i t. p., wyjmuje spróchniałe zęby i korzenie bez najmniejszego bólu, za pomocą **gazu znieczulającego**. —2217

Dentysta Abramowicz, Trębacka róg Wierzbowej (hotel Angielski). (595)

SALVATOR najbogatszy kwas —442— litynowy i borowy

wolna od żelaza, najczystsza woda djetetyczna, doskonała przeciwko zaburzeniom kataralnym dróg oddechowych i organów trawienia. Środek przeciwko gośćcowi, chorobom pęcherza i nerek. Sprzedaż w skła- dach wód mineralnych i aptekach. W Warszawie u pp. dr. T. Heinricha, K. Lilpopa i H. Kucharzewskiego. Dyrekcja Salvatora Quelle, Eperles, Górne Węgry.

(2139) **Dentysta ROTHELM**, Królewska 37. Wynalazca nowego systemu wprawiania zębów sztucznych, przez urząd lekarski za najlepszy uzna- ny, lecz choroby szcęk i zębów, plombuje i znie- czula ból przy wyjęciu zęba; przyjmuje od 10—6 w.

— **Herbatę** ostatniego zbioru z pierwszorzę- dnych plantacyj po cenach hurtowych sprzedaje detalicznie dom rolniczy „Henryk hr. Skarbek i Wiktor hr. Roniker“. —560—

Rada zarządzająca Towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej

ma zaszczyt zawiadomić, że zgromadzenie ogólne akcjonariuszów, w dniu 8-ym (20-tym) czerwca r. b. odbyte, dywidendę za rok eksploatacyjny 1882 u- stanowiło na rs. 3 kop. 50 od każdej akcji.

Kupony dywidendowe, po potrąceniu przedpłaty po rs. 1 kop. 50, wypłacane będą, poczynając od dnia 19-go czerwca (1-go lipca) r. b., w kasach następujących:

w Warszawie, w kasie głównej Towarzystwa;
w St. Petersburgu, w filji warszawskiego Banku handlowego, lub w domu bankierskim G. Sterky i Syn;

w Berlinie, w filji Banku kredytowego Środko- wych Niemiec, lub w dyrekcji Towarzystwa dys- kontowego;

w Wrocławiu, w kasie Zjednoczenia bankowego szląskiego;

w Frankfurcie n. Menem, w domu bankierskim M. A. v. Rothschild i Synowie i w domu bankierskim I. Weiller Synowie;

w Dreźnie, w Banku drezdeńskim;

w Lipsku, w lipskim Towarzystwie dyskonto- wem;

w Amsterdamie, w domu bankierskim Lippmann, Rosenthal i Spółka;

w Brukselli, w domu bankierskim Brugmann Sy- nowie;

w Londynie, w domu bankierskim N. M. Roth- schild and Sons;

w Krakowie, w Banku galicyjskim dla handlu i przemysłu.

Kupony przedstawione być powinny przy specy- fikacji porządkiem numerów ułożonej i podpisanej. Akcje pożytkowe przyniosły za rok przeszły dy- widendy kopiejek 50.

Jednocześnie w powyższych miejscach spłacane będą akcje wylosowane w październiku r. z. i wy- dawane w ich miejsce tak zwane akcje pożytko- we. (620)

Warszawa dnia 8 (20) czerwca roku 1883.

ZAKŁAD Naukowo-rękodzielniczy dla KOBIEt,

pod kierownictwem **Natalji Smolskiej**, przy ulicy

Świętokrzyskiej nr 19, przyjmuje uczennice na kursa: Kroju sukien, Bieli- zny, Strojów, Kwiatów, Krawatów, Introligator- stwa, Rękawicznictwa, Buchalterji i innych przed- miotów programem objętych. —2075—

— **D-sta M. Landau** mieszka od 20 lat przy ulicy Długiej 32. —575—

— **Instytut dra Kadlera** przyjmuje cho- rych z chorobami **sekretnymi (wener)** i **skórnymi**, na stałe pomieszczenie i przychodnich; od godziny 10—12 i od 4—6. Krakowskie-Przedmie- ście nr 38. —92—

— **Dr med. I. Wolberg**, — choroby **dzieci, Słiskandr 35**. —2118—

Szpital ewangelicki.

W ambulatorjum szpitala, chorym przychodzą- cym, udzielają rady:

Codziennie od godziny 10-tej do 11-tej rano
w chorobach wewnętrznych:

Dr Jan Lieben,
Dr Aleksander Wolff.

W chorobach chirurgicznych:
Dr Władysław Stankiewicz.

W poniedziałki zaś i **piątki:**
w chorobach organów moczopłoc- wych.

Tygodnik Ilustrowany,

Najdawniejsze pismo polskie obrazowe, poświęcone życiu społecznemu, literaturze, nauce, sztuce i belletrystyce.

Nr 25

Wszedł z druku i zawiera następujące artykuły i drzeworyty:

Artykuły: Monsignor Wanuttelli. — Od redakcji. — Wiersz Zygmunta Krasińskiego, nie podany w żadnym z dotychczasowych wydań jego poezji. — Przegląd podróży i odkryć geograficznych, przez profesora Karola Jurkiewicza. — Ze świata obcego. — Rozzawanie, nowella Pawła Heyse'go, (dalszy ciąg). — Kronika tygodniowa. — Muzea pedagogiczne. — Referencja, obrazek humorystyczny, przez Jordana (dalszy ciąg). — Przegląd polityki zagranicznej. — Rozmaitości. — **Ryciny.** J. E. ks. arcybiskup W. Vanuttelli. — Pożar teatru Rozmaitości (widok zewnętrzny i wewnętrzny), rysunek C. Jankowskiego. — Wystawa inwentarza, na polu ujazdowskim, pod Warszawą, rysunek C. Jankowskiego. — Z warszawskiego jarmarku na wale, rysunek E. Perla. — Szkice humorystyczne, F. Kostrzewskiego.

Prócz tego Tygodnik Ilustrowany zawiera Dodatek powieściowy, w którym drukuje się obecnie powieść tłumaczona z angielskiego, p. t.: „Po krwi i duchu”.

Prenumerata wynosi:

W Warszawie: kwartalnie rs. 2. Półrocznie rs. 4. Rocznie rs. 8. — **W Cesarstwie i na Prowincji:** kwartalnie rs. 3. Półrocznie rs. 6. Rocznie rs. 12.

Prenumeratorem roczni otrzymują, jako premjum bezpłatne kopję drzeworytniczą wielkich rozmiarów z obrazu Jana Matejki „Held pruski”. Prenumeratorem prowincjonalnych i z Cesarstwa uprasza się o nadesłanie kop. 50 na koszt opakowania i przesyłki tego premjum. 1851

Wyszły w tych dniach z druku i są do nabycia w znaczniejszych księgarniach krajowych i zagranicznych

POEZJE.

Jana Nep. Jaśkowskiego.

Wyd. w 8-ce, na pięknym papierze, z portretem autora.

Cena rs. 1 k. 20. 1831

Z przesyłką rs. 1 k. 35.

Skład główny w księgarni

GEBETHNERA I WOLFFA.

PIRACI.

„JASKINJA PIRATÓW”

Henryka Siemiradzkiego.

Wyłączna sprzedaż fotografii z obrazu: Wystawa Obrazów A. Krywulka, hotel Europejski. 2307

Przez Rząd zatwierdzony i kaucjonowany

DOM KOMISSOWY

pod firmą

SALA LICYTACYJNA PRYWATNA

Miodowa № 10, 1-e piętro,

1) Przyjmuje na sprzedaż wszelkie ruchomości, towary i wyroby fabryczne.

2) Wyprzedaje takowe każdodziennie z wolnej ręki, a we Czwartki przed licytacją.

3) Wielki wybór mebli nowych i używanych, tak wykwintnych, jakoteż skromnych.

Obstalunki na roboty tapicerskie

4) Dywany, serwety, lustra, żyrandole, biżuterja, porcelana, szkło, garderoba.

5) Obrazy, przedmioty sztuki, brzozy i wszelkie wyroby galanteryjne, kufty, walizy, t. p.

Otwarta codziennie od godz. 9 rano do 7 wieczór, w Święta, od 12 do 6. 27

Do sprzedania dwie pary

Rysaków,

1824

siwe i kare. Wiad. w Zamku u stangreta,

Do sprzedania Garnitur

stylowy, kryty juta, dobrej roboty i używany fotelikowy, oraz przyjmuje wszelkie obstalunki tapicersko-dekoracyjne, tak w Warszawie, jako też i na prowincji, po cenach umiarkowanych. — **ANTONI KWIATKOWSKI,** Tapicer, Świętokrzyska № 11. 2484

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI,

Pismo tygodniowe ilustrowane dla Kobiet

wychodzi w formacie pism ilustrowanych warszawskich i każdy numer obejmuje półtora arkusza druku części literackiej. Do każdego numeru dołączony zostaje dodatek półarkuszowy ilustrowany, ubiorom i robotom damskim przeznaczony, brany ze słynnego pisma berlińskiego „Modenwelt”. Dodatków tych każdy prenumeratorka w ciągu roku otrzymuje sztuk 80, a mianowicie: a) arkuszy z drzeworytami sztuk 48; b) tablic z krojami 16; c) rycin kolorowanych paryżkich sztuk 16.

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową wynosi kwartalnie rs. 2 kop. 50, półrocznie rs. 5, rocznie rs. 10, w Warszawie kwartalnie rs. 1 k. 80, miesięcznie k. 60.

PRZYJACIEL DZIECI,

Pismo tygodniowe ilustrowane,

wychodzi w powiększonym formacie, z ilustracją starannie prowadzoną i z dodatkiem półarkuszowym dla mniejszych dzieci, co tydzień do każdego numeru dołączanym. Dotychczasowa dążność pisma, bawić i uczyć zarazem, zachęcać do wszystkiego co dobre, a wstręt obudzać do złego, pozostanie i nadal głównym zadaniem redakcji.

Prenumerata wynosi w Warszawie kwartalnie rs. 1, z przesyłką pocztową kwartalnie rs. 1 kop. 25, półrocznie rs. 2 kop. 50, rocznie rs. 5.

Adres: do Jana Kantego Gregorowicza, Redaktora Tygodnika MÓD i Przyjaciela Dzieci, Widok Nr 3.

U Wydawcy, oraz we wszystkich księgarniach znajdują się do nabycia dzieła

1. Klin klinem, nowella, J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.

2. Zaklęta Księżniczka nowella J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.

3. Przyjaciel Dzieci z lat upłynionych, w kompletach całorocznych, zbroszurowany rs. 3, ozdobnie oprawny rs. 4; z r. 1882 zbrosz. rs. 4, opraw. rs. 5

4. Macocha, przez Wilkońską. Tom 1, kop. 70.

5. Mrowin i Trock, przez Wilkońską. Tomów 2, rs. 1

6. W pałacu i chatce, Auerbacha, rs. 1 kop. 20.

Osoby nadsyłające pieniądze na powyższe dzieła, wprost do Redakcji „Tygodnika MÓD i Przyjaciela Dzieci” w Warszawie, będą miały takowe przesłane bezpłatnie.

EMIL SKIWSKI, Wydawca. 2475

71 tysięcy PRENUMERATORÓW.

Cena Prenumeraty

we wszystkich urzędach pocztowych tylko 5 mar. 25 fen. oprócz opłaty poczt. kwartalnie razem za wszystkie 4 pisma Numery próbne gratis i franco.

Wczesny Abonament

konieczny, jeśli przesyłka pisma „BERLINER TAGEBLATT” ma nastąpić nieodrocznie od 1 Lipca.

„Berliner Tageblatt”

wraz z przynależnymi 3 oddzielnymi pismami dodatkowymi: ilustrowanym pismem humorystycznym „ULK”; ilustrowanym pismem niedzielnym, belletrystycznym „DEUTSCHE LESEHALLE”, „MITTHEILUNGEN über LANDWIRTSCHAFT, GARTENBAU und HAUSWIRTSCHAFT.”

Ożywczość ducha, nadzwyczaj bogata i gruntowna treść oraz najszybsze komunikowanie wszelkich wypadków przy niezwykłej, niskiej cenie prenumeraty, zapewniły pismu „BERLINER TAGEBLATT” pierwszeństwo, stało się bowiem ono wśród wielu innych

Najpoczytniejszą i najwięcej rozpowszechnioną gazetą w Niemczech.

W codziennym feljtonie na kwartał III wydanie romans

Konrada Telmann: „Das Spiel ist aus”,

zajmujący i wzbudzający najwyższą ciekawość.

Rozpoczynając prenumeratę w każdym czasie, można pismo powyższe zaabonować na krótszy przeciąg czasu. Cena prenumeraty łącznie z kosztem przesyłki pod opaską, wynosi na 4 tygodnie, rs. 2 k. 10, które można nadesłać za przekazem pocztowym, lub markami poczt. do Ekspedycji pisma „Berliner Tageblatt”, Berlin S. W. Jerusalemstrasse, 48/49. 1822—

Fabryka Tektury Smółcowej Ogniotrwalej i Asfaltu,

pod firmą

F. PIETSCHMANN

w Warszawie, Kantor: Tłomackie Nr 3,

poleca swoje znane z dobroci wyroby i wykonywa z całą akuracją krycie dachów tekturą i hol-cementem.—Wszelkie roboty asfaltowe uskutecznia najlepszym Limmerowskim asfaltem.

Dla orientacji Sz. Publiczności nadmieniam się że każda z fabryki wychodząca rola tektury, pokrywa 40 kwadrat. łokci, a nie 30, jak to się gdzieś indziej praktykuje. 1685

Górnictwo krajowe.

Z pierwszego posiedzenia górniczego odbytego w Lutym r. b., wydane zostało szczegółowe opisanie wszystkich zabierających głosy na posiedzeniach.—Wydanie to przedrukowane dostać można w Księgarni **GEBETHNERA I WOLFFA**, ul. Krakowskie-Przedmieście róg Czystej, po cenie rs. 2 za egzemplarz. 1615

ACETERYN

wyniszczający raz na zawsze Odciski i Brodawki,

wynalazku Witolda Czajkowskiego aptekarza z Moskwy. W większych pudełkach rs. 1, w mniejszych zaś k. 60. Sprzedaż hurtowa i detaliczna w Magazynie **Winiarskiego**, Nowy-Swiat № 62, oraz w składach materiałów aptecznych i w aptekach. 1619

Główna sprzedaż

PIERZY

w różnych gatunkach, oraz puchu gęsiego, łabędziego i **Edredonu** tanio. Długa № 16, wprost Cerkwi. 2533

Dominium Mirze

przez Hrubieszów, stacja kolei Nadw. Chełm, ma do sprzedania 260 sztuk tłustych kópów po 6 kop. za funt żywej wagi. 2437

UCZEŃ

z odpowiednim wykształceniem gimnazjalnym, potrzebnym jest do Handlu A. W. Wilczewskiego, w Resursie Obywatelskiej. 1827

Ważne

dla PP. budujących domy

Fabryka Gipsu przy ul. Zajęczyj № 4, poleca swoje wyroby jako to: gips sztukatorski, murarski i mozaikowy. 2450

Korzystnie!

dla przemysłowca, emeryta, rzemieślnika, piekarska, restauratora i t. p. na korzystnych warunkach nieruchomości przynosząca rs. 2,000 doходу, oprócz frontu do zabudowania w punkcie ożywionym, w bliskości ul. Dzikiej i tramwai, do sprzedania także może być przyjęta w zamian dobra suma hypoteczna, folwarczek lub dom na prowincji itp. około 10,000 rs. pozostająca na gruncie, na mały procent. Wiadomość w kiosku na rogu Dzikiej i Gęsiej. 2546

W Skierniewicach, do sprzedania lub zamiany na mniejszy

Omnibus 8-osobowy,

bardzo mało używany. Wiadomość na poczcie, osobiście lub piśmiennie. 2567

Powóz lekki

para szorów do sprzedania. Krucza 10b, mieszkania 1. 2367

Z powodu słabości zdrowia właściciela, jes do odstąpienia za bezcen

Sklep wiktuałów

w dobrym punkcie, z powodzeniem egzystujący. Kantor Komisowy Łucyńskiego Krajowskie-Przedmieście wprost Św. Krzyża. 1835

SZYB do OKIEN

hurtowa sprzedaż i skład główny z fabryk w Sosnowicach Pawła Ebstein, znanych ze swej dobroci, po cenie fabrycznej w Warszawie, **Marjańska № 4**, u p.

A. Freund,

Tamże hurtowa sprzedaż 1594

Węgla kamiennego i Koks, Portland-Cementu i Wapna, hermetycznych drzwiczek do pieców.

MIESZKANIE

suche i ciepłe, potrzebne jest na pomieszczenie biura rządowego, mające okien najmniej 40 z wodociągiem i waterklozetem. Wiadomość przy ul. Nowo-Wiejskiej № 11. 2577

Papugi, Pinczery

bardzo piękne są zaraz do sprzedania. Hotel Europejski № 161, od godz. 10 do 4. Nadmieniam się, że papugi śpiewają pieśni, chwytają m. lodę i mówią bardzo dużo. 2579

Nagrody rs. 25.

otrzyma, kto odnajdzie w metrykach kościelnych zeszczonego wieku: 1) **Metrykę** chrztu **Pawła Wolańskiego**. 2) **Akt** słu- bu rodziców jego (wiadomych z metryki chrztu) 3) **Metrykę** chrztu **Klary Jasińskiej** i 4) **Akt** słu- bu jej rodziców (podobnież wiadomych z metryki chrztu).—Adres: **Brunicki we Lwowie ul. Halicka 56.** 1802

Potrzebny jest Uczeń

do korzystnego rzemiosła grawersko-czter- skiego, umiejący rysować, w wieku od 14—16 lat. Ogródowa № 26. 2578

2 Szafy sklepowe

do sprzedania używane, po 2 łokcie długości, wysokie po 4³, łokcie i 2 boczne łączące się drzwiami szklanymi. Wiadomość ul. Królew- ska № 23, u stróża. 2575

Technik leśny

wykwalifikowany, z patentem Akademii Marji- brun, który złożył egzamin państwowy, wyż- szy, z 13-letnią praktyką, poszukuje posady leśnika, kontrolera, lub zarządcy lasów, w Ce- sarstwie, albo też w Królestwie. Wiad. w Biurze nauceielskim Łuczynskiego, Krakowskie- Przedmieście 6, wprost św. Krzyża w Warsza- wie. Tamże są do umieszczenia Rzeczydę dóbr, Nauczycielki i Bony różnych narodowości. 1850

Przypominamy o wyjeździe

R. Puciaty, przełożonego szkoły (Długa 32), z uczniami na wakacje do kolonii letniej. Zapis kończy się 27 b. m., t. j. we Środę, a wyjazd w So- botę.—**Program zajęć:** gimnastyka, pły- wanie, gry dzieciune, konwersacja, poznawa- nie przyrody, dopełnianie braków uczniów lub przygotowanie ich przez korepetycje. Przyję- tym może być każdy chłopiec w wieku od 8 do 20 lat. 2573

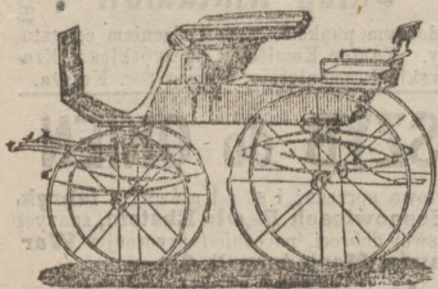
Zgubiono Zegarek.

D. 24 b. m., o g. 9 wieczór, przechodząc z ul. Próznej, Grzybowem, obok kościoła, Twardą na Marjańską, zgubiono zegarek damski złoty, z łańcuszkiem i medaljonkiem. Uprasza się uczciwego znalazcę o odniesienie na ul. Marjańską № 4, miesz. 10, za **sowitą na- grodą**.—PP. Zegarmistrzów uprasza się o zwrócenie uwagi na zegarek № 11646 fabry- ki Mauley Genève. 2582

W d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1893 r., sprze- daną będzie przez publiczną licytację w 4 Wy- dziale Sądu Okręgowego o godz. 10 rano

Nieruchomość w Warszawie,

w miejscu zaludnionem przy ul. Pańskiej № 39 nowym (1193). Dochód roczny około rs. **5,000** mieści w sobie murowane oficyny 3-piętrowe w około, a front drewniany. Licytacja roz- poczęnie się od rs. **21,500**, gdzie pozostać może na gruncie około rs. **15,000** na 8% od sta. tak że za resztę wyłożonego kapita- lu, nabywca może osiągnąć około 20% od sta. Dowiedzieć się można u Komisarza Sądowe- go Wiedeńskiego, Marjańska № 2, lub u a- dwokata Frydmana, Świętojerska 13. 1837

Fabryka Powozów M. ZIEMIŃSKIEGO,

W WARSZAWIE, 1501 Długa № 16, wprost Soboru Prawosł.

WARSZAWSKA PAROWA FABRYKA CZEKOLADY, CUKRÓW DESSEROWYCH I KARMELKÓW, E. Kwiecińskiego.

HANDLUJĄCYM RABAT.

Skład Główny

28 LESZNO 28.

Cenniki na żądanie franco.

HANDLUJĄCYM RABAT.

Filja Fabryki

14 RYMARSKA 14.

Cenniki na żądanie franco.

Poleca **CZEKOLADY** w wyborowych gatunkach, tabliczkową i w proszku, wielki wybór najrozmaitszych gatunków desse- rowych **Czekoladek**, przysposobionych na sposób Sucharda. **KAKAO** w tabliczkach i tańcach, oraz **KAKAO** Kuracyjne, spro- szkowane, pozbawione tłustych części, przyrządzone na sposób Hiszpański Czekolada tabliczkowa odznacza się należy- tą twardością i szklistą lamliwością, która po ugotowaniu staje się delikatnie płynną. Powyższe wyroby również nabywać można po cenach fabrycznych w **Cukierni p. W. Lebensteina, Mazowiecka № 1.** 824

Magazyn i Fabryka obuwia męskiego

P. F. JAEGER,

od lat 50 przy ul. Senatorskiej Nr 467a (16) w Warszawie egzystująca, z d. 1 Stycznia r. b. przeszła na wyłączną własność

WILHELMA BOCK,

zarządzającego tą fabryką od lat 18-tu.

Staraniem nowej firmy będzie, aby ustaloną reputację nadal utrzymać, oraz wszelkie żądania Szanownej Publiczności jakoteż i stałych kundmanów pod każ- dym względem zadowolić. 1761

Fabryka nadal istnieć będzie pod firmą **W. BOCK.**

FENIKS

Przysposobienie i sprzedaż wymienionego środka jako nie zawierającego w swym składzie części szkodliwych jest dozwolone przez Urząd lekarski na ogólnych zasadach handlu.

PUDER

Z powodu rozlicznych podrabiań naszej firmy mam zaszczyt zwrócić uwagę Szanownej Pu- bliczności

W PŁYNIE

Na herb nasz! Nazwisko. Za wszelkie inne wyro- by nie mające cech na- szych a mogące psuć uleć nie gwarantujemy.

Płyn ten przedłuża piękność w najpóźniejsze lata, adelikatnia i do- prowadzi śniadą nawet z natury skórę do śnieżnej białości. Usuwa z twarzy żółtość, piegę, wyrzuty, liszaje i plamy żółtawe, chroni od opalenia. Nadto ma ten szczególny przymiot, że użycie tego środka nie da się okiem dostrzedz.

Dla przekonania o skuteczności zalecanego środka na śła- nie Szanownych Dam jednorazowe umyć w roduju próby będzie udziałem w zakładzie bezpłatnie.

MEYSZTOWICZ

!!!GOTOWE UBIORY MĘZKIE!!!

Pierwszy najstarszy i najbardziej renomowany magazyn gotowych ubiorów mę- kich E. Sameta, zawiadamia Sz. Publiczność, iż na obecny letni sezon otrzymał już **WIELKI WYBÓR GOTOWYCH UBIORÓW MĘZKICH W NAJ- ŚWIEŻSZYCH FASONACH** z angielskich, francuzkich, bruńskich i innych za- granicznych **TRWAŁYCH I NADZWYCZAJ GUSTOWNYCH MATER- JAŁÓW** elegancko wykończonych, które po **NAJPRZYSTĘPNIJSZYCH CENACH** poleca Szan. Publiczności firma

E. SAMET,

SENATORSKA № 22. 1363

Parowa Fabryka Krochmalu Pszennego

„**Ksawera**”

przy ulicy **MURANOWSKIEJ** Nr 4.

poleca **KROCHMAL** i **PUDER** SWEGO WYROBU

Sprzedaż hurtowa na miejscu. 41

Potrzebne są Panny

uzdolnione w krawieczyźnie, do pracowni Marji Gałkowskiej, Świętokrzyszka № 35. 2580

Do wynajęcia

przy ul. Marszałkow- skiej Nr 32, róg Złotej, w domu po fabryce „Laferme”

Duży Lokal narożny ze sklepem, od frontu i ładnym ogrodem, na ba- warję i zakład restauracyjny.

Lokal na 1-m piętrze od frontu, zło- żony z wielkiej sali i 3-ch pokojów na interes handlowy lub przemysłowy. (Do niego mogą być dodane sale faeja- towe na 2-m piętrze).

Parę większych i mniejszych sal na zakłady przemysłowe lub fa- bryczne. — Wiadomość na miejscu.

LODY

Przyjmują się zamówienia na

F. J. POLECA

Marszałkowska 62.

w różnorodnej formie, po cenach umiarowanych.

WILGOĆ

w starych murach i nowych usuwam bezpo- wrotnie, sposobem nowym i nie kosztowym z gwarancją Obywateli, u których wykony- wałem powyższe roboty. Wiadomość: Gnojna № 11, miesz. 42, każdego czasu. 2439

Do sprzedania:

Powozy używane, Karety podwójne, Wolan- ty, Amerykan i Bryczki na resorach i bez. Wielka № 11. 2504

Do sprzedania ²⁴⁸³
Majatek Ziemski

położony w pow. Piotrkowskim, 10 wiorst od stacji dr. żel. W.-W. Gorzkowice. Rozległość wł. 60, w tem lasu wł. 25, łąk 2-kośnych 8 wł. Budynki wszystkie murowane, w dobrym stanie. Dom mieszkalny pięknie urządony, ogród, stawy piękne, i wentarz kompletny. Cena 2,500 rs. za wł. — Bliższe szczegóły: Królewska 27, m. 6, od g. 10—11 rano i od 5—6 po połud.

Niniejszem mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność **m. Łodzi** i okolicy, że Cukiernia egzystująca dotąd pod firmą **W. Gellert**, przeszła na moją własność i takową od Lipca r. b. pod moją firmą **GUSTAW REYMOND** prowadzić będę. Posiadając długoletnią praktykę w tym zawodzie, pracując w pierwszorzędnym zakładzie tak w kraju jak i zagranicą, a obecnie prowadząc od lat czterech cukiernię w Zgierzu, miałem sposobność poznać gust i wymagania Szan. Publiczności. Mam nadzieję, że dobrocią wyrobów będę mógł najwybredniejsze wymagania zaspokoić. Polecając usługi moje, kreślę się z głębokim szacunkiem **GUSTAW REYMOND**.

W d. 28 Czerwca (10 Lipca 1883 r. o godzinie 10 z rana w Wydziale 4 Sądu Okręgowego w Warszawie, sprzedane zostaną

- w drodze działów:**
- 1) Nieruchomość № 2,683 w Warszawie przy ulicy Bednarskiej położona, wraz z całokowitem urządzeniem łazienek (Majewskiego), w tej nieruchomości mieszczącym się — Licytacja rozpocznie się od sumy Rs. 75,055.
 - 2) Nieruchomość № 44 przy ulicy Stare-Miasto położona. Licytacja zacznie się od sumy Rs. 27,822. — Bliższe wiadomości powzięć można u Komisarza Sądownego Gawryłowa, Świętojerska № 17 i u niżej podpisanego w Warszawie przy ulicy Świętojerskiej № 12A zamieszkałego. 2124
- B. Kozanecki, adwokat przysięgły.

WIELKA
Wyprzedaj!

Magazyn Bławatny
 pod firmą

W. Kleczyński i S-ka
 Krakowskie-Przedmieście Nr 58,

w gmachu Resursy Obywatelskiej,
WYPRZEDAJE TOWARY pozostałe z letniego sezonu, jako to:

SATYNETKI, KRETONY francuskie, oraz WĘLNY
niżej ceny kosztu.

Wyprzedaj trwać będzie do dnia 25-go b. m. 1769

Świetny interes.
 Z małym kapitałem można nabyć sklep **włóknałów z dystrybucją**, dobrze prosperujący z powodu słabości właściciela, Ulica Ogrodowa № 26. 2511

Do sprzedania z powodu wyjazdu:
Meble, Portiery, Lustra, Kredens, Szafy, Umywalka
 oraz inne sprzęty domowe. — Ulica Instytutowa № 6, mieszkania 1; rano do godziny 11, w południe od 4—7. 2441

COATS
 27
SENATORSKA
NICI MASZYNOWE
COATS

1879

KOLEKCJA
NAJMODNIEJSZYCH
200 KOLORÓW
ZAWSZE NA SKŁADZIE

Administracja
PIWA RADZIKOWSKIEGO,

ma honor podać do wiadomości publicznej, jako p. Eber właściciel składu piwa, przy ulicy Marszałkowskiej № 46, dostał piwo z firmą browaru Anny Krauze, w Warszawie, Grzybowska № 61 i takowe nie wspólnego z firmą Radzikowska nie ma, ponieważ piwo Radzikowskie, pochodzi z Radzikowa pod Błoniem i pod tą nazwą znane jest Publiczności od lat wielu. 2526

Kurs giełdy warszawskiej.
 Dnia 25-go czerwieca 1883 r.

Weksle:	Z końc. giełdy	
	žad.	plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	80.10	—
Londyn 1 funt sterl. " "	10.19	—
Paryż 100 franków " "	40.60	—
Wiedeń 100 guld. " "	85.60	—
Papiery publiczne:		
4% Listy z. 3 okr. ser. I i II	100.40	—
5% Listy z. nowe z r. 1869 d.	100.25	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	96.00	—
" " " " " II	93.85	—
" " " " " III	93.45	—
" " " " " IV	92.70	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	85.75	—
4% Listy likwidacyjne duże.	88.35	—
" " małe.	88.25	—
Bilety Banku Ces. ser. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	1866	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	92.15	—
II " " " " rs. 100	92.15	—
III " " " " rs. 100	92.15	—
Akcje i obligacje:		
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	312.
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	—	—
Akcje dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—
Akcje Banku handl. w Warsz.	313.	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	313.	—
Akcje Banku handl. w Łodzi.	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ognia	—	163.
Akcje warsz. Tow. fabr. cukru	—	1275.
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	—	510.
Akcje Dobrych Tow. fabr. cukru	—	1100.
Akcje Tow. Lilpop, Rau i Lew.	1050.	—
Akcje Tow. Łazienek i Łazni	—	—
Akcje Tow. zakł. przedz. Zaw.	250.	—
Wartość kuponów:		
Od Listów zast. nowych 5% kop. 4 1/2	—	—
Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 116 2/3	—	—
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 75.	—	—
Od listów likwidacyjnych kop. 26 2/3	—	—

TARGI na placu Witkowskiego.
 Dnia 25-go czerwieca 1883 r.

Pud	Korzo	
	od do	od do
kopiejek		
Psz. 242—250 sm. i ord.	—	—
" " pstra i dobra	—	760
" " biała	—	825 840
" " wyborowa	—	900 930
Żyto wyborowe 232 funt.	—	580
" " średnie	—	555 575
" " wadliwe	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—
Owies " " " 141 f.	—	375
Gryka " " " 202 f.	—	—
Rzepak letni	—	—
" zimowy 212 funt.	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—
Groch polny 202 funt.	—	840
Ziemiaki	—	—
Masło świeże funt	—	—
" solone pud	—	—
Siana pud	—	—
Słomy pud	—	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—
" " miękkie	—	—

CENY ZBOŻA.
 za pud na stacji „Praga” dr. żel. warsz.-teres. z dnia 22-go czerwieca 1883 r.
Pszonica wyborowa 138—148, średnia 124—135, ordynaryjna 90—120.
Żyto wyborowe 93—95, średnie 86—91, ordynaryjne 80—85.
Jęczmień wyborowy 75—95, średni ordynaryjny —.
Owies wyborowy 95—98, średni 88—95, ordynaryjny 80—86.
Groch 76—120. **Gryka** 100—120. **Kasza jaglana** 140—168, średnia —, ordynaryjna —.
 B. Werner et Comp.

GENA OKOWITY:
 z dnia 25-go czerwieca 1883 roka.
 Hurt. skład garniec rs. 2 kop. 61.
 wiadro rs. 8 kop. 02 1/2

Zaraz do wynajęcia z powodu wyjazdu za zniżoną cenę i od 1-go Lipca 6, 4. 3. 2 i 1 pokój z komfortem urządzone, z wszelkimi teraźniejszymi wyznaczeniami.
Sklep-Kawiarnia

z piecem eukierniczym, gazem, w wyrobionem miejscu, 2 Pokoje Kawalerskie zaraz z meblami, opałem, mogą być z samowarem i usługą. Chmielna № 35, między Marszałkowską a Komorą. 2349

Sak-Palta
 w całości farbują się i piorą pośpiesznie. Filja na Bednarskiej № 15. Fabryka za Wolską rogatką, Żytia 20, dom własny. 1848

2 Lokale
 jeden na 1-m piętrze w oficynie składający się z 2 pokoi, w jednym balkon, z przedpokojem i kuchnią z wodociągiem i zlewem; drugi na 3 piętrze, również 2 pokoje z przedpokojem i kuchnią do wynajęcia od 1 Lipca r. b., za przystępną cenę, przy ul. Marszałkowskiej № 17A, obok gimnazjum, stróż wskaże. 1846

Wyprzedaj zupełna
Kapeluszy damskich ubranych
 z powodu kończącego się sezonu letniego za połowę ceny wartości
S. H. DĄBROWSKI.
 Krakowskie-Przedmieście № 1, wprost Kopernika. 2556

Pies wyżeł złoty,
 z małą strzałką na głowie, z gatunku pointerów, zaginął. Uprasza się łaskawego znalazcę o odprowadzenie na ul. Elektoralną 4, miesz. 6, za sowitą nagrodą. Ostrzeżenie się przytem, że w razie nie odprowadzenia, nieprawy właściciel do odpowiedzialności sądowej pociągnięty będzie. 1844

OPIEKI
 w podróży poszukuje się dla pani, jadącej po ukończeniu pensji do Sankt - Petersburga. Uprasza o łaskawą wiadomość i warunki Władysław Rüdnicki, Wierzbowa № 4. 2558

Masła!
 odznaczone na ostatniej wystawie naszej medalami: złotym W. A. Jelowickiego z Francji i srebrnym J. W. hr. Jezierskiego z Garbowa, poleca specjalny Handel Należu ul. Chmielna 4 i Długa 32. 2548

Lokale z balkonami,
 na ogród, po 2, 3 i 4 pokoje, do wynajęcia za bardzo przystępną cenę, w elegancko urządzonej domu, przy ul. Wilezej № 22 bez lit.

Magazyn Mebli
Józefa Witkowskiego,
 przeniesiony został na ulicę **Nowy-Swiat** № 36, róg Poksalu, poleca Meble własnego wyrobu, ceny umiarkowane. — Roboty tapicerskie i dekoracyjne. 2559

APARTAMENT
 w pałacu Hr. Krasieńskich, przy ul. Krakowskie-Przedmieście № 5, na 2-m piętrze, złożony z dużego salonu o 3-ech oknach, 6 pokoi, przedpokojem, kuchnią i piwnicą, ze wspólną górą, wateklozetem i wodociągiem, do wynajęcia od 1 Lipca r. b. Wiadomość w tymże pałacu, w lewym pawilonie u szwajcara Konsulatu. Tamże dowiedzieć się można o lokalach do wynajęcia od 1 lipca r. b. w domach przy **Placu Zielonym** № 8, gdzie fotografia „Konrada” oraz przy ul. **Królewskiej** № 25, wprost ogrodu Saskiego. 2553

SPECJALISTA
 do wprawiania sztucznych zębów
Albert Stegeman
 przeprowadził się z Mazowieckiej w Aleje Jerozolimskie № 36, 2-ga brama, od rogu Marszałkowskiej. 2568

OBICIA PAPIEROWE w wielkim wyborze, po najniższych cenach, poleca **A. REMBIERZ,** ulica Chmielna Nr 25.

Fabryka Fajerwerków i Ognia sztucznych!

M. KOLLERA, Pyrotechnika,

przy rogatkach Belwederskich, naprzeciw Ogródu Szustra, w posesji Nr 7.

Mam honor zawiadomić Szan. Publiczność, że posiadam znaczne zapasy gotowych fajerwerków i ognia sztucznych, laterek ogrodowych i balkonowych, nowego wynalazku. Transparentów na uczy, różnych rozmiarów, z literami z ognia sztucznych. Polecając się łaskawym względem mam nadzieję, że jako od wielu lat specjalista w tym zawodzie potrafię wszelkim wymaganiom zadosyć uczynić. Wszelkie zamówienia z kraju i z Cesarstwa nadchodzące, z całą akuracją i po możliwie niskiej cenie wykonuję. Powierzylem wyjątkową detaliczną i hurtową sprzedaż: pp. G. Laski, Senatorska № 6; **Petersburski Magazyn Nowy-Swiat** № 67; p. **Strauss**, Marszałkowska № 50a. — Również doszła mnie wiadomość, że pokatni fabrykanci, którzy nie mają od władzy pozwolenia na wyrabianie fajerwerków, sprzedają takowe, jakoby z mojej fabryki pochodzące. Pragnąc skrócić nadużycie tego rodzaju zmuszony jestem odwołać się do Szan. Publiczności, ażeby przy nabywaniu zechciała zwrócić uwagę na firmę moją, gdyż tylko za takowe w razie jakiej niedokładności odpowiedzialny będę. A pokatnych fabrykantów sądownie poszukiwać będę, zarazem zawiadamiam Sz. Publiczność, że z p. K. Stapf, wszelkie stosunki zerwałem. Marszałkowska № 51.

2534 Z szacunkiem **M. KOLLER.**

PASTYLKI GÉRAUDEL

Działające przez wdychanie i absorbcyjną

JEDYNE PASTYLKI SMOŁOWCOWE

Wynagrodzone przez międzynarodowy sąd przysięgłych na wystawie powszechnej 1878 r. w PARYŻU

Wypróbowane we Francji na mocy decyzji ministerjalnej za przedstawieniem rady zdrowia armii

Nabyć je można W Warszawie: u pp. Gallego, Spiessa i Mrozowskiego, oraz we wszystkich większych aptekach Cesarstwa 24

We Francji u wynalazcy, A. GÉRAUDEL, Pharmacien à Sainte-Ménéhould (Marne), France.

Główny Skład WÓD Mineralnych ze źródeł czerpanych,

przy Aptece Magistra Farmacji Leonarda Ziemińskiego,

w Warszawie, ulica Marszałkowska wprost Zielonego placu,

zawiadamia, że wyprzedawszy transporty wód tegorocznego wiosennego czerpania, zaopatrzone zostały w najświeższe leńiego czerpania wody mineralne, krajowe galicyjskie, węgierskie, czeskie, austriackie, niemieckie, belgijskie i francuskie, oraz w różne produkty źródłowe, jak szlamy i ługi do kąpiei i okładów jakoteż sole i pastylki do wewnątrz.

Ekspedycja spieszna, odstąpienie rabatu dla biorących w większych ilościach wody, wysyłka bezpłatna do dworców kolei i do domów, zapewniam się.

Adres dla listów, jak wyżej; dla telegramów: Ziemiński, Aptekarz w Warszawie.

Apteka pod firmą powyższą, poleca limfę ospową (świeżą krowiankę), do szczepienia ospy, w cenie za igielnik rs. 1, z przesyłką pocztową rs. 1 k. 20. 2234

LAKIERY Angielskie

słynnej fabryki **NOBLES & HOARE** w Londynie, w oryginalnych naczyniach (gallonach), zawierające po 2½, 5 i 10 funtów, w wielu gatunkach, otrzymał znaczny transport

Główny Skład Farb i Materiałów Malarskich

J. A. KRAUSSE,

ulica Miodowa № 10, naprzeciw Sądu Okręgowego w Warszawie i sprzedaje takowe po cenach fabrycznych. — Nadszedł również transport

LAKIERÓW Francuzkich

różnokolorowych.

1803

Zakład Lecznicy

Stacja drogi 5 godzin drogi od Warszawy, godzina od Lublina. Poczta i Telegraf na miejscu.

NAŁĘCZÓW

CAŁY ROK OTWARTY.

Sezon letni od 15 Maja.

Zakład obszerny i wystawnie urządony, w miejscowości malowniczej i odznaczającej się pod względem sanitarnym. Posiada przeszło 150 wygodnie urządzonych pokoi gościnnych i liczne wille prywatne w bliskości zakładu położone. Zakład rozporządza następującymi środkami leczniczymi: 1) **Leczenie wodą w specjalnie urządzonym Instytucie hydropatycznym, Gimnastyka lecznicza, Dytetyczne stołowanie chorych, Elektroterapia,** leczenie zgrzeszeniem i rozrzedzonym powietrzem. 2) **Kuracja Kumysem naturalnym,** kuracja mleczna i serwatkowa. 3) **Kuracja wodami żelazistymi Nałęczowskimi** (szczawa żelazista), oraz wszelkimi innymi wodami mineralnymi naturalnymi i sztucznymi, kąpiele żelaziste Nałęczowskie, kąpiele borowinowe (błotne), oraz wszelkie inne kąpiele sztućne. Nałęczów jest wskazanym we wszystkich chorobach chronicznych, głównie zaś nerwowych, katarach żołądko-kiszkowych, w katarach dróg oddechowych, osłabieniach organizmu, bezkrwistości, bladaczce, chorobach kobiecych i t. d.

Cena całodziennego utrzymania z leczeniem od trzech rubli dziennie. Bliższe objaśnienia udziela Administracja Zakładu, Dr **G. Doliński** (Dyrektor Zakładu), Dr **A. Sokółowski** (Konsultant sezonowy).

KEFIR

Napój bardzo przyjemnego smaku, pozbawiony tak wstrętnego dla wielu zapachu kobyłego mleka. Rozgłos swój w wielu miejscowościach Rossji zawdzięcza znakomitym skutkom, jakie wywiera użycie **KEFIRU** w chorobach wyniszczających organizm, jak również w chorobach, **gdzie odżywianie stanowi główny warunek powrotu do zdrowia.** Z tego więc powodu **KEFIR** jest nieocenionym w chorobach płuc katarach żołądka i kiszek, niedokrwistości błednicy, skrofulach itp.

Wyższą **KEFIRU** nad kumysem, prócz przyjemnego smaku, polega na tem, że zawiera w sobie 3 razy większą ilość części białkowych odżywczych, nie wywołuje ciężkości i wzdęcia, pobudza apetyt, nie wymaga żadnej diety i nie przeszkadza użyciu innych środków lekarskich.

Waga ciała przy użyciu **KEFIRU** szybko się podnosi. Pije się metodycznie zaczynając od 1 szklaneczki dziennie, stopniowo powiększając do 2-eh a najwyżej 3-eh butelek dziennie.

Cena butelki zawierającej trzy szklaneczki 25 kop., biorącym abonament za 60 butelek rs. 12.

Składy **KEFIRU** znajdują się w Aptekach pp. Bareza, Ziemińskiego, Turskiego, Wojcieckiego, oraz w Zakładach mlecznych p. Boguckiego, Chmielna 4, i Długa 32. — **Skład Główny w Aptece Popiela i Wilczyńskiego, Aleje Jerozolimskie Nr 7.**

1716 **Dr Wł. Wyszyński.**

The Singer Manufacturing Comp.

Nr 9 Trębacka Nr 9

Największe warsztaty reperacyjne

do maszyn do szycia wszelkich systemów.

Wszystkie części zapasowe są na składzie.

Ekspedycja szybka i tania.

G. NEIDLINGER w Warszawie.

Nr 9 Trębacka Nr 9. 1692

Środek przeciwko wilgoci.

Przy obecnych zmianach i odświeżaniu mieszkań, poleca się **masa izolacyjna**, do osuszenia wilgotnych ścian. Jedna puszka wystarczająca na pokrycie 20 łokci ściany, sprzedaje się po rs. 6 w kantorze

Przedsiębiorstwa przemysłowo-technicznego

pod firmą

KAZIMIERZ SOMMER,

Warszawa, Nowogrodzka 8.

gdzie udzielają się wszelkie objaśnienia co do sposobu użycia masy. Przy większych obstalunkach odstępuje się stosowny rabat. 1711

Z powodu wyjazdu jest do sprzedania

BAWARJA

w ładnym fabrycznym miejscu, na korzystnych warunkach. Pawia № 41a. 2524

Młoda Osoba rosjanka,

Petersburskiego Mikołajewskiego Instytutu, przygotowuje do zakładów naukowych i u dziela lekcji prywatnych. Adres: róg Dobrej i Marjensztadu № 1c, miesz. № 12, pomiędzy godziną 3—7 po południu. 1834

Letnie Mieszkania

w **Sielcach**, 10 minut drogi od stacji tramwajowej i rogatki Belwederskich, w ogrodzie, w uroczym położeniu, vis-à-vis Ces. parku Belwederskiego, do wynajęcia każdego czasu. Bliższa wiadomość u właściciela **Mantey**, Skład Kaszmirów, Świętokrzyska, róg Włodzimierskiej. 1652

Do sprzedania zaraz

SKLEP

Dystrybucyjno - Norymberski i Materiały piśmiennicze, egzystujący od lat 16, za Rs. 500. Ulica Podwal № domu 14. 2409

Wielki Medal srebrny 1881 r.

FILTRY ALBERT

do klarowania wody, które każdy może otwierać i oczyszczać dowolnie. — **Jedyny skład w Magazynie Francuzkim przy ulicy hr. Berga № 16.** 1833

Mieszkanie Letnie

do wynajęcia w cieniastym spacerowym ogrodzie przyległym do stawu, o kilkaset kroków od lasów sosnowych, 10 wiorst od Warszawy, o 6-ciu pokojach, z 3-ma sionkami, cztery wyjścia. — całość można podzielić na odrębne apartamenty, kuchnia w osobnym budynku — Bliższa wiadomość na ulicy Brackiej n. rządcy domu № 12. 2532

Rządca gospodarczy

praktycznie obeznany, który zarządzał wielkimi dobrami, poszukuje zaraz posady. Wiek 7, miesz. 11, w prawej oficynie, na 2 piętrze

